

İ.T.Ü. MEZUNLARI Dergisi

Aralık 2006 Sayı:35 İTÜ Mezunları Derneği yayın organıdır. Üç ayda bir yayınlanır.

www.itumd.org.tr

Mutlu yıllar dileriz...

Yük. Mimar Müh. Doğan Tekeli
**"Mimari bir sonuç değil
bir süreçtir"**

**Mustafa İnan
Kütüphanesi
İçin Çağrı**

**İTÜ Mezunlarının
Kültür Gezileri**

**Güneş arabaları:
Şampiyon ARIBA**

**Yeni Dönemden
Notlar**

Aralık 2006 Sayı 35
Üç ayda bir yayınlanır.
Yaygın Süreli

Sahibi
İTÜ Mezunları Derneği adına
Müh. Azmi Bakdur
1. Başkan Vekili

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Müh. Selçuk Ünal

Yayın Kurulu
Müh. Sinan Ardalı
Müh. Ayşe Bölükbaşı
Y. Müh. Orhan Baykal
Prof. Dr. Orhan Kural
Doç. Dr. Yağmur Denizhan

Katkıda Bulunanlar
Müh. Suzan Karaibrahimoğlu
Eser Bakdur

Grafik Tasarım

Eksen Yayıncılık Fuarçılık
Tanıtım Hizmetleri Ltd. Şti.
Tel.: (0212) 292 01 89
Faks.: (0212) 293 32 24
e-mail: info@eksenmedyagrup.com

Renk Ayrımı
Pigment Renkayırım

Baskı
Mask Matbaası

İTÜ MEZUNLARI DERNEĞİ
Ayazağa Yerleşkesi
Süleyman Demirel Kültür Merkezi
Maslak / İstanbul
Tel.: (0212) 328 34 54 - 55 - 56 - 57
Faks.: (0212) 328 34 57
e-mail: bilgi@itumezunlaridernegi.org.tr
web: www.itumd.org.tr

İçindekiler

- 1** Künye / İçindekiler
- 2** Editörden
- 4** Yeni Dönemden Notlar
- 6** Anma
"Eşref Denizhan'ın Ardından"
Doç. Dr. Muazzez Garipağaoğlu
- 8** Röportaj
"O Daha Çok Sanatla Uğraşıyordu"
Şarik Tara
- 10** Röportaj
"Mimari Bir Sonuç Değil Bir Süreçtir"
Doğan Tekeli
- 14** Haberler
- 22** Başarı Hikayeleri
"Güneş Arabaları"
- 26** Edebiyat
"Franz Kafka"
Sevim Reşat
- 28** Gezi
"Uzaklarda Bir Barış ve Hayal Ülkesi: Yeni Zelanda"
Prof. Dr. Orhan Kural
- 32** Röportaj
"Neyzen Ali Tüfekçi"
- 34** Spor
"Yarış Yelkenciliği"
- 36** Tiyatro
"Ben, Pierre Rivière..."
- 37** Serbest Kürsü
"Temiz Enerji ve Greenpeace"
"İTÜ Mezunlarının Kariyer Deneyimleri Nerede?"
- 39** Kitap
- 41** Etkinliklerimizden
- 48** Yitirdiklerimiz

Yeni Dönem

Merhabalar,

Merhum başkanımız Eşref Denizhan'ın aramızdan ayrılışının ardından uzun bir süre sonra tekrar karşınızdayız. Kolay değil iki asrı aşan geçmişi ile yurdumuzun her köşesinde emeği, alın teri olan İTÜ mezunlarına hitap edecek, onların beğenisini kazanacak bir dergi hazırlamak. Bu sebeple hazırlığımız uzun sürdü. Dergimizin ilk sayısından 34. sayısına ulaşana kadar olan birikim ve deneyimlerimizi esas alarak daha nitelikli bir dergi hazırlamak için derin bir çabanın içine girdik.

Önceki sayılarda olduğu gibi dergimizde üniversitemizden, mezunlarımızdan ve diğer önemli güncel değer içeren haberlerin yer almasına gayret edeceğiz. Fakültelerimizin, mezunlarımızın başarı hikayeleri, mezunlarımızla yapılan söyleşiler dergimizde daha fazla yer almaya başlayacak.

Önümüzdeki sayımızdan başlamak üzere her sayıda belirlenen farklı mühendislik, fen, edebiyat, sanat disiplinlerinin İTÜ'deki varlıklarıyla ilgili özel dosya konularımız olacak.

**Bayramınızı ve Yeni Yılınızı,
Sağlık ve Başarı
Dileklerimizle Kutlar,
Ülkemize Aydınlik
Yarınlara Dileriz...**

Kültür- sanat- gezi bölümü dergimizde yer almaya devam edecek. İçeriğimize kültür ve sanat faaliyet haberlerini, kitap tanıtımlarını ve ajanda bölümünü ekledik. Farklı bir renk kazandırmaya çalıştığımız yayınının bu bölümlerine sizlerin de katkılarınızı bekliyoruz.

Üye sayımızın hızla arttığını düşünerek toplu pazarlık gücümüzün avantajını üyelerimize yansıtmak amacıyla bireysel emeklilik sigortalarıyla görüşmelerimiz devam etmektedir.

Derneğimizin web sayfasında bulunan "İş Fırsatları" bölümünün hazırlanmasında Secretcv.com ile iş birliği yapılmıştır. Yeni Mezun veya çalışmakta olup iş değiştirmek isteyen üyelerimiz bu fırsatlardan yararlanabilmeleri için CV bankasına özgeçmişlerini bırakmalarını bekliyoruz.

Merhum başkanımız için Maçka Mustafa Kemal Amfisi'nde rektörümüz Sayın Prof. Dr. Faruk Karadoğan'ın da katıldığı ve konuşma yaptığı anma toplantısında Merhum'un eşi Doç. Dr. Muazzez Denizhan'ın yapmış olduğu konuşmayı ve merhumun yakın arkadaşı duayenlerimizden Sayın Şarik Tara ile yaptığımız röportajı aynen yayınlıyoruz.

Üniversitemizi ve camiamızı her geçen gün daha iyiye taşımak yolundaki çalışmalarımıza katkılarınızı, eleştiri ve önerilerinizi de bekliyor, tüm saygı değer üyelerimizin yeni yılını ve bayramını kutluyor; 36. sayıda buluşmak üzere hepinize saygılarımızı sunuyoruz.

Müh. Azmi BAKDUR
İTÜ Mezunları Derneği 1. Başkan Vekili

Bir 21.yy Kuruluşu

Merkez Bankasi, Moskova, Rusya

Kuzgun Baraji, Erzurum

Garanti KOZA

Garanti Koza Insaat Sanayi ve Ticaret A.S.
(Garanti Koza Construction Industry and Trading Co. Inc.)

Merkez:

Tekstilkent, Koza Plaza A – Blok, Kat 34

Esenler – İstanbul

Tel: 00-90-212.467.22.22 Fax: 00-90-212-438.24.09 – 438.24.10

e-mail: garantikoza@garantikoza.com.tr

web-site: www.garantikoza.com

Zekeriyaköy Evleri ve Çarşısı, İstanbul

Koç Üniversitesi, Rumelifeneri Kampusu

Koza Plaza Kuleleri, İstanbul

Ford Otosan Üretim Tesisleri, Golcuk

İstanbul Metro

Yeni Dönemden Notlar

Rektör Sn Prof. Dr. F. Karadoğan 15 Eylül 2006 tarihinde, İstanbul Teknik Üniversitesi'nin açılış konuşmasında İTÜ'lü olmanın ayrıcalığına vurgu yaparak, üniversitedeki araştırmalara verilen ödüller ve yürütülen projelerle ilgili bilgi verdi.

Rektör Karadoğan; "2 güneş arabamız 22 Türk üniversitesi içinde 1. ve 2. sıraları aldı; hidrojen arabamız Fransa'da 8.lik, model uçağımız Amerika'da 5.lik aldı. Gemi İnşaatı ve Deniz Bilimleri Fakültesi öğrenci, öğretim üyesi ve mezunların işbirliği ile hazırlanan güneş enerjisi teknesi hazırlandı. ABD'deki Solar Splash yarışmasına bu yıl katılacak" dedi. Sn. Prof. Dr. Karadoğan; İTÜ'de her 10 öğrenciyi 1 öğretim üyesi düşüğünü, irili ufaklı 340 laboratuvarın öğrencilerin kullanımında olduğunu belirtti.

Rektör konuşmasına şöyle devam etti; "3-4 yıl önce simülasyonla eğitime yönlendirilmiş olan Enerji Enstitüsü Nükleer Enerji bölümündeki Triga 2. Reaktörü yeniden, gerçek deneylerin yapılabileceği bir düzeye yükseltmekte. Fakültelerdeki laboratuvarlar yenilenirken Merkez Laboratuvarı ünitelerinin de kurulması çabası iki koldan yürütülmekte. Uydu Yer Terminali binası geçen yıl tamamlanmış ve hizmete alınmıştır. İTÜ dijital matbaası hazırlanmış ve hizmete sunulmuştur. Bu matbaayla kaliteli ve hızlı, siyah beyaz ve renkli baskı olanağı elde edilmiş olmaktadır."

İnşaatına 13 yıl önce başlanılan Kapalı Yüzme havuzunun da tamamlanma aşamasında olduğunu söyleyen Karadoğan, sözlerini "Artık, kişisel ve takım oyunlarında İTÜ'nin isminin duyulacağını düşünmek hayal sayılmamalıdır. Bu eser uluslararası yarışmalara odaklık edecek özellikler taşımaktadır. Bu eserin içinde ayrıca Kültür Sanat Birliği'nin kullanımına açık bir bölüm daha bulunmaktadır ve eş zamanlı açılacaktır" dedi.

Rektör Karadoğan; "Mezunların katkılarıyla tamamlanacak Mustafa İnan Kütüphanesi'nin 2007'de tamamlanmasının planlanmaktadır. Binanın çevre yansıma havuzları içinde yer alacak olan bir de heykel bulunacak. Türkiye'nin en ünlü heykeltıraşlarından biri tarafından tasarlanmış olan heykel çok değerli mezunlarımızdan biri tarafından gerekli parasal destek sağlanarak üniversitesine, yani üniversitemize büyük bir alçak gönüllük ve sevecenlikle bağışlanmıştır. Heykel 5 metre yüksekliğinde ve 10x10 metre boyutlarında olacak. Heykelin konusunu; çağdaşı olan ve kendisinden önceki bilim adamlarının eserlerini incelemiş, araştırması sonucunda yapmış olduğu kantlarla Galata Kulesi'nden kendini bırakıp uçarak Üsküdar tepelerine konmuş olan Hezarfen Ahmet Çelebi oluşturmaktadır. "Bilgiye doğru yükselen Hezarfen Ahmet Çelebi", IV. Murat'ın kafası çelindikten sonra Cezayir'e sürülmüş ve orada 31 yaşında ölmüştür."

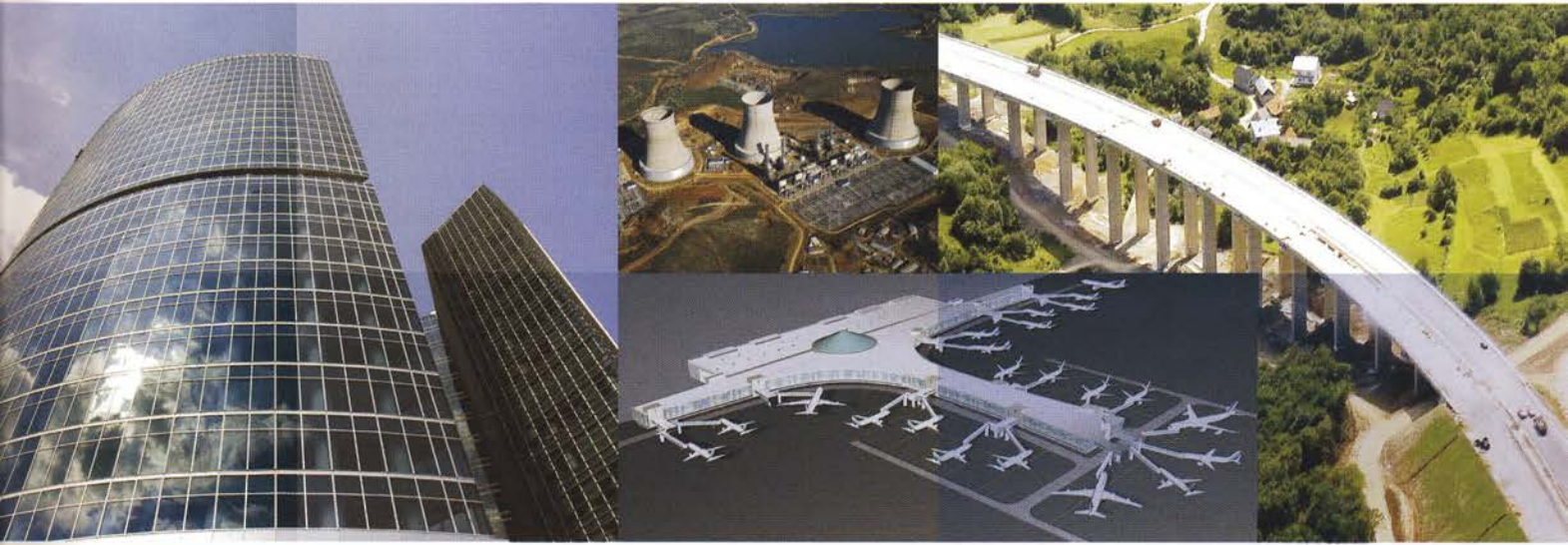
İstanbul Teknik Üniversitesi'nin açılış konuşmasında üniversitedeki gelişmelere değinen Rektör Karadoğan; "Taşkılla yerleşkemizde daha önce yer alan Deneme Bilim Merkezi olarak kullanılan mekan ve çevresinde düzenleme başlamak üzere. Asıl önemli olan Havaçılık, Deprem, Maden, Çevre ve Doğa, Makine, Elektrik vb. Bilim ve Toplum Parklarının ilki olacak olan Bilim Toplum Parkı'nın burada açılması için çalışmalar son aşamadadır. Açılışın Aralık 2006'da yapılması beklenmektedir. Tuzla Yerleşkesinde kapalı spor salonu ve bazı laboratuvarlar ile öğretim üyelerinin yeni mekanları kendi olanaklarımız ve denizcilik camiasının da katkılarıyla gerçekleşmiştir. İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile ilgili tüm sorunlarımız, yapılan bir protokol çerçevesinde, akılcı olarak yaratılan tartışma ortamına çekilmiş olması önemli sonuçlar vermeye başlamıştır. Ayazağa Metro İstasyonu'nun yakın gelecekte artması beklenen taleplerimizi karşılamak üzere genişletilmesi, İTÜ-Ayazağa Durağı olarak anılması çerçevesinde İTÜ'ye 10000 m2 kapalı alan verilmesi, başta İstanbul

Büyükşehir Belediyesi Başkanımız ile yapılan protokol ile çalışmalara resmen başlanmıştır. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin İTÜ'ye armağan etmeyi kararlaştırdığı stadyum inşaatının da proje çalışmaları tamamlanmış, ihale aşamasına gelmiştir. Yerleşkedeki ulaşımı kolaylaştırmak, güvenliği artırmak, yerleşke içindeki koruluk bölgelerin yangın riskini azaltmak amacıyla yerleşke içi yollarla ilgili çalışmalar yapılmıştır. Ayrıca; "Öğrenci Dinlenme Evi" projesinin bağışçılarımızın katkılarıyla yapılması planlanmaktadır. Yapılan tüm bağışlar İTÜ web sayfasında yer alacak; binalarda yerleştirilecek plaketlerde anılacaktır."

Karadoğan; IASTE ile yurtdışı staj olanaklarının her geçen yıl artmakta ve ERASMUS değişim programlarına katılarak yurtdışındaki üniversitelerde bir ya da iki yarıyıl geçiren öğrenci sayısının gittikçe yükselmekte olduğunu söyledi. İTÜ'nin bu yıl 166 önemli etkinliğe imza attığını, bu etkinliklerde bilim adamlarının yıllar süren birikimleri ve 100'ü aşkın öğrenci kulüplerinin çok önemli katkıda bulunduğunu belirtti.

İTÜ Meslek Yüksek Okulunun yeni bir yapılanmaya gittiğini, Endüstriyel Elektronik, Elektronik Haberleşme, Turizm ve Otel İşletmeciliği, Gemi makineleri işletme (gündüz) ve Güverte programları ekleyerek toplam 302 öğrenciyi kapılarını açtığını söyleyen Rektör Sn Prof. Dr. F. Karadoğan; "Amaç burada, örnek bir eğitim gerçekleştirmektir. İTÜ'nün bu çabaları en az ülkemizin acil gereksinimi olan araştırmacı yetiştirme konusundaki çabaları kadar önemlidir. İTÜ'nün Fen Bilimlerine kayıtlı 1800 doktora öğrencisi ile 4500 dolayında yüksek lisans öğrencisi bulunmaktadır. Değerli hocalarımız çok önemli ödüller almışlardır" dedi.

Tören, yazar-akademisyen Prof. Dr. Emre Kongar'ın "Tarih bilinci" başlıklı konuşması ile sona erdi.

Engineering for a better future

Delivering the tough requirements of the engineering and contracting business has been Enka's unchanging goal for forty-nine years. We serve our clients with the utmost competence wherever they may be, from eastern Siberia to Conacry in Guinea, from Sakhalin Island to Rotterdam in the Netherlands. We are committed to remaining one of the best in engineering and contracting on a global scale.

ENKA
1957 - 2006

Enka İnşaat ve Sanayi A.Ş. Balmumcu, Enka Binaları, 34349 İstanbul, Türkiye

phone: + 90 212 274 25 40 - fax: + 90 212 272 88 69 - e-mail: enka@enka.com - web site: www.enka.com

Eşref Denizhan'ın Ardından

Derneğimizin, rahmetli başkanımız Sayın Eşref Denizhan anısına 9 Mayıs 2006 tarihinde İTÜ Maçka Mustafa Kemal Anfsinde düzenlediği anma toplantısında, eşi Doç. Dr. Muazzez Garipağaoğlu-Denizhan'ın yaptığı konuşmayı sunuyoruz.

Herkese iyi akşamlar...

Sözlerime bir şiir ile başlamak istiyorum. Şiirin adı: Bir silkin hele/GEL

Devir putlarını devir de gel
Amuletlerini kır da gel
Gel bana sevdiceğim gel
Soyun da gel
Mumya sargılarından
Ve tüm ön yargılardan
Doyasıya seveceğim seni o zaman
Eşref Denizhan – 1990

Bir rüya gördüm. Oldukça kısa. 3,5 yıllık. Ancak etkili ve çarpıcı. İnsanın gönlünü derinleştiren, ruhunu zenginleştiren, hücrelerine - iliklerine işleyen bir rüya. Eşref Denizhan rüyası.

Rüyada ne yok ki! Anlatmakla bitmez. Zaten anlatınca özelliğini yitirir. Yaşanması gerekir. Çünkü bu bir sevdanın, bir tutkunun rüyası.

Sevgili Yağmur'un ifadesiyle özetlemek gerekirse, Eşref Denizhan, genel değer yargılarına göre çelişkili sayılan vasıfları ruhunda bağdaştırmış bir kişi:

- * Duyarlılık ile mücadeleyi,
- * Mühendislik ile sanatı,
- * İdealizm ile iş bitirme becerisini,
- * Sosyallik ile bireyselliği,
- ve daha nicelerini...

Rüyamda yaratıcı, yönetici, ince, zarif, şık, bilge, cömert, cesur, duygusal, iyimser, yardımsever, coşkulu, merhametli, sevgi dolu, cesaretli, hayırsever, melankolik, feminist, toleranslı, şair, yazar, sanatçı ve sanatsever bir Eşref Denizhan vardı.

İzin verirsiniz Eşref Denizhan'ın saymakla bitmeyen bu özelliklerinden birkaçına kendi yaşamımdan örneklerle değinmek istiyorum.

Eşref Denizhan feministti.

Kadın haklarının yılmaz savunucusuydu. İnsan yaşamının, özellikle de kadın yaşamının herhangi bir şekilde sınırlanmasından nefret ederdi.

Evlendiğimizde bana "Muazzez'ciğim kendi soyadını kullanman gerekir. Çünkü sen akademisyensin. Bu saatten sonra kimse seni Muazzez Denizhan olarak tanımaz. Ama benim soyadımı da kullanırsan onur duyurum" demişti. Bir kadın için ne bulunmaz bir şeydi.

8 Mart Kadınlar Günü'ydü. Ölümünden sadece 2 gün önceydi. Tükenmiş enerjisi ve artık yakışıklı olmayan sesiyle benim, Yağmur'un, Taluy'un, Nükhet Hanım'ın, Mürvet hemşiresinin, Fizyoterapist Ruhan'ın ve daha birçok kişinin ve en önemlisi okuma-yazma bilmeyen, fakat kendisi gibi feminist olan 88 yaşındaki ananın Kadınlar Günü'nü kutladı. Daha sonra telefonu bana uzatarak "lütfen sen devam et, annene bu günün önemini anlat" dedi.

Eşref Denizhan önemserdi, değer verirdi.

Hiç bir şeyi lâf olsun diye yapmazdı, geçiştirmezdi. Sıradan bir şey için saatler, günler, haftalar harcardı.

İnsanı önemserdi. Şank Bey'in doktoru kimse, şoförününkü de o olmalıydı. Çünkü ikisi de candı.

Emeği önemserdi. Ressamın, müzisyenin, işçinin emeğini aynı coşkuyla alkışlardı.

Yıllarını birlikte geçirdikleri emektarı, vekilharcı, şoförü Mahir Bacanak ile az konuşur, ama her nasılsa çok iyi anlaşırlardı. Mahir Bacanak'ın evimizde çalışan işçilerle biraz fazla mesai yaptığını fark ederse, "Mahir bir yevmiye de kendine yaz" derdi.

Eşref Denizhan yerde yürüyen böceğin, köşede asılı duran örümceğin kolunu-kanadını incitmeden nasıl özgürlüğüne kavuşturulacağını hesabını yapardı.

Telefonunu uyanikken elinden, uyurken başucundan ayırmazdı. Çünkü ihtiyaç sahipleri arayabilirdi. Anında yardım edilmeliydi. Çözüm getirilmeliydi.

Resimdeki bu çocuklar nasıl memnun edilmeliydi?

Kim büyük kim küçüktü?

Kim kaçınıcı sınıftaydı?

Kim kimin kardeşiydi.

Öyle ya, her iki taraf da memnun olmalıydı. Ama en önemlisi Eşref Denizhan'ın vicdanı rahat olmalıydı.

Eşref Denizhan pozitif enerjiye sahipti.

Girdiği ortamlarda etrafında tanıdık-tanımadık birçok insan toplanırdı.

Sokakta yürürken hayvanlar peşine takılırdı. Onlara zaman ayırır. Onlara okşar, konuşurdu.

Ayağı uğurluydu. Arkasından gelen müşteriler nedeniyle, girdiği dükkan- da alış-veriş yapmakta zorlanırdı. Dükkan sahibi "abi arada bir seni ağırlayalım" derdi.

Eşref Denizhan her zaman ince, zarif, bakımlı ve şıktı.

Akşam 19:00'dan sonra gidilecek bir performans için, geç kalmak pahasına bile olsa, koyu renk giymeden asla çıkmazdı.

Süslenmeyi, takıp-takıştırmayı severdi. Takıları evimizi sıkça ziyaret eden hırsızlar tarafından çalınırdı. Ama o "hiç bir şey beni süslenmekten alıkoyamaz" derdi. Küçük, mavi bir boncuğu gravatının bir köşesine iliştirir, bir farklılık yaratırdı.

Eşref Denizhan'ın dağarcığında "hayır" sözcüğü yoktu. Onun yerine "evet", "derhal", "hemen" vardı.

"Bir tanem, akşam eve misafir geliyor" dersem, "buyursunlar" derdi. Kim diye sormazdı.

Toleranslıydı.

Üniversiteye giden yeğenim oldukça rahat giyinir ve makyaj yapardı. Ben dahil birçok kişinin sınırlarını zorlayan bu duruma, Eşref Denizhan "Çok güzel olmuşsun. Lolita gibi. Ama makyajını biraz daha hafif yapabilirdin" derdi.

Bütün bunların ötesinde Eşref Denizhan sanatçıydı. Sanat severdi. Gönlünde sanat yatan her insanı, ne pahasına olursa olsun desteklerdi.

Değerli piyanist Arın Karamürsel'in sanat yaşamının ürünü olan CD kaydı için sanıyorum 4-5 yıl mücadele etti. Evliliğimizin ilk günlerinde telefon konuşmaları ile şahit olduğum bu mücadele, ölümünden ancak 2 ay önce tamamlanabildi. Şunu itiraf etmeliyim ki, zaten tamamlamadan gitmezdi.

Eşref Denizhan yazardı.

Yazarken zorlanırdı. Ama güzel yazardı. Son olarak editörü olduğu Mezunlar Derneği'nin dergisine, kendisiyle özdeşleştirdiği Don Kişot'u yazdı. Ama nasıl yazdı? Cervantes Enstitüsü'ne gitti. Üye oldu. Üyeliği almak istediği kitaplar için yetmedi. Çareyi yanından hiç ayırmadığı sevgili Mahir Bacanak'ı da Enstitü'ye üye yapmakta buldu ve bununla çok eğlendi. Kitapları yazlık evimizde (ancak orada konsantre olabiliyordu) bütün bir hafta sonu, büyük bir coşkuyla okudu, okudu. Heyecanlandı. Bana, Yağmur'a anlattı. Yazdı, son şeklini verdi. O günlerde yorgundu. Arkasından hastalığı çıkıverdi. Derginin basımı gecikince yazı çıkmayacak diye endişelendi. Çünkü bu, aslında bir veda yazısı idi.

O dünyaya çevresindekileri mutlu etmek için gelmişti. Sanıyorum bunu başardı da.

Ölüm Allah'ın emri. Ama onsuz yaşamak var ya, o koyuyor insana.

Teşekkür ediyorum

Özellikleri ve güzellikleri saymakla bitmeyen sevgili eşim Eşref Denizhan için bu anma gecesini düzenleyen, bu geceye emeği geçen, başta İstanbul Teknik Üniversitesi'nin değerli rektörü Sayın Prof. Dr. Faruk Karadoğan'a, İstanbul Teknik Üniversitesi Mezunlar Derneği'nin değerli başkanı Sayın Yüksek Mühendis Orhan Baykal'a, aralarında sevgili arkadaşım, can dostum Azmi Bakdur'un da bulunduğu değerli Dernek Yönetim Kurulu üyelerine, barkovizyonun hazırlanmasına emek veren, çiçeği burnunda dernek müdürü, yönetim kurulu üyesi ve derneğin tiyatro oyuncusu da olan sevgili Suzan Karaibrahimoğlu ile dernekte neredeyse gönüllü çalışan ve Suzan gibi derneğin tiyatro oyuncusu olan sevgili Mahmut Özlütaş'a ve tabii ki, derneğin emektar çalışanı sevgili Bayram Güngör'e ve Nazan Ertaş'a sonsuz teşekkürler ediyorum. Hepiniz sağolun, varolun.

Ve Eşref Denizhan'ın aile üyeleri, arkadaşları, dostları, sevenleri burada olduğunuz için sizlere sonsuz teşekkürler. İyi akşamlar.

“O daha çok sanatla uğraşıyordu”

Camiamızın önde gelenlerinden merhum başkanımızın yakın çalışma arkadaşı Sayın Şarik Tarayla Eşref Denizhan'ı ve günceli konuştuk

İTÜMD: Şarik Bey sizin çocukluk yıllarınızdan başlayalım mı sohbetimize?

Şarik Tara: Makedonya göçmeniyim, 1941'de İstanbul'a geldim. Şişli Terakki'ye girdiğimde Eşref ile aynı sınıfta buluştuk; 1944'ten ölümüne kadar dostluğumuz devam etti. Şişli Terakki'de okuduğumuz dönemde ikimiz de çalışkan öğrencilerdendik. Şu anda İsviçre'de dış tabibi olan bir arkadaşımızla, üç kafadar sürekli birlikteydik. Futbol oynardık; Eşref'in boyu kısa olmasına rağmen dinamik ve iyi oynardı. Eşref o zamandan beri sanatın her alanıyla ilgilenirdi; şiir yazardı; hem hece, hem aruz, sabunlardan heykel yapardı, resim yapardı, şarkı söylerdi ve bunların hepsini çok severdi. Annesi, Sabahat hanım zaten ressamdı. Üniversiteye gittiğimde İnşaat Mühendisi olmaya karar verdim. Eşref'i de kandırdım; o zaman üniversiteye puanla giriliyordu. Eşref benden daha iyi puan aldı.

Eşref; Gelibobulu'dur, ailesi Rodos'ludur. Eşref'ler eskiden çok varlıklı bir aileymişler. Gemileri ve Gelibolu'da balık fabrikaları varmış. Sonra babasını kaybetmiş. Akaretlerde bir evleri vardı. Ben ona giderdim, o bize gelirdi. Bir gün; bize geldiğinde elinde 30-35 kutu konserve balık vardı. Babasından kalanlar bu konserve balıklardı. Bölüştük. Birbirimizin sıkıntılarını çok iyi biliyorduk. Bu sanatkar adamın mühendis olmasında yüzde yüz benim payım var. Sanatkar bir ailenin

çocuğuydu. Kardeşi Namık da heykeltıraş.

Sonra Teknik Üniversite'ye başladık. Ben, Ertekin Yalçın, Nazmi Akıman. Nişantaşı'nda o imkânsızlığımıza rağmen partiler yapardık. Eşref bunların öncülüğünü yapardı. Parti dediğimiz; bir pasta, çay ve güzel kızlar, dans etmeye başladık lise 2. sınıfta. Dans ederken el ele tutuşmak ne kadar önemliydi, ne kadar değerliydi o dönemde. O arada bir de beşinci bir arkadaşımız oldu. Ama o sonra Amerika'ya gitti, müzik dünyasına girdi, önemli bir adam oldu. Amerika jaz dünyasının en meşhur adamlarından biri oldu. Ara sıra onlara giderdik, onların hali vakti yerindeydi. Arif Mardin.

Hakikaten büyük imkânsızlıklar içinde çok iyi arkadaşlıklarımız oldu. Eşref çok iyi bir insandı. O dönemde Nişantaşı'nda yalınayak gazete satan bir çocuk vardı. O da kısacık Hasan Kazankaya. Onunla ilgilendik, önce ilkokulu bitirdi, sonra ortaokulu, sonra da liseyi. Çok muvaffak oldu, hatta İstanbul'un fethi hakkında roman yazdı, dans dersleri verdi, ilk modern emlak şirketini açtı, 4-5 mimar çalıştırdı, sonra Altınnahtar gibi lokantalar açtı, film çevirdi, güzellik yarışmaları tertip etti. Hep kazanırdı ve hep zarar ederdi

O dönemde Nişantaşı'nda Topağacı yoktu. Bir sürü köşkler vardı. Nişantaşı Türk

aristokrasinin oturduğu bir yerd. Eşref de, ben de aristokrasinin üyesiydik. Fakat ailelerimiz fevkalade yokluk içindeydi.

Teknik Üniversitede iki arkadaşımız daha oldu; Sadi Gürçelik. Fuat Köseoğlu. Biz bütün derslere beraber çalışırdık, en büyük zorluğumuz Fuat'ı derslere hazırlamak olurdu. Ama; Fuat daha sonra Amerika'nın en büyük inşaat firmasında "president" oldu.

İTÜMD: Neden Teknik Üniversite?

Şarik Tara: O dönem Türkiye'si'nin mühendise ihtiyacı vardı ve inşaat önemliydi. Önce inşaat, sonra makina, sonra elektrik sonra mimarlık. Maden daha sonra oldu. Bizim zamanımızda dört fakülte vardı. Biz, Teknik Üniversite'nin İnşaat Fakültesi'ne girdikten sonra hayatta köşeyi döndük. O zaman para kazanmaya başladık. Betonarme hesabı yaparlar, biz hesapları çini mürekkebi ile temize çekerdik, sayfasına 25 kuruş alırdık. Eşref'le aramızda para meselesi olmazdı. Gerçi para da yoktu. O zaman en çok gittiğimiz lokanta işkembe çorbacısıydı. Hem güzeldi, hem proteinliydi, hem de 30 kuruştü. 7,5 kuruş da ekmek. Matematik dersi de verirdik. Sonra biz her yerde çalışırdık. Ben daha çok çalışırdım, çalışmak zorundaydım. Bir ara Eşref berduşluğa sardı, sanata falan, o zaman çok devamsızlığı oldu, neticede ikimiz de bitirdik ve bitirince başta ayrı işlere başladık.

İTÜMD: Eşref Bey bir dönem de konservatuvara gitmişti.

Şarik Tara: Teknik Üniversiteye devam ederken konservatuvara da gitti. Ama ikisi bir arada yürümedi. İkimiz de geç bitirdik okulu, iyi de oldu. 1953 Şubat ayında herkesten 6 ay evvel mühendisliğe başladık. Sonra ikimizde birer dersten kaldık. Eşref, bir ara apartman yapmak istedi, olmadı. Sonra 1957'de Sadi ile birlikte ENKA'yı kurduk. Eşref 1958'de ENKA'ya geldi. Biz çok mutluyduk ENKA'da... Halen öyle. İş hayatımız çok anlayışla geçti. Sonra Sadi'yi uçak kazasında kaybettik. Benim için zordu. O dönem en büyük destekçim Eşref'ti.

İTÜMD: Peki İTÜ'deki o dönemi biraz anlatır mısınız?

Şarik Tara: Meslek derslerimiz biraz zayıftı o dönem. Çünkü; dönemin inşaat teknolojisi zayıftı. Ama çok iyi hocalarımız vardı; Sucu Burhanettin, Hamdi Bey, Emre Kongar'ın babası İhsan Kongar. İhsan Kongar'dan Mantık, Sosyoloji dersleri aldık, düşünmeyi öğrendik. Matematikte Kemal Bey'den (Sallabaş Kemal), Mustafa İnan'dan Mühendislik öğrendik. Tabi Adnan Çokeroğlu gibi çok önemli hocalarımız olmuştu. Fakat şimdi hatırlıyorum mesela; Şantiye Tekniği dersine giren hoca, o zaman öğrettiklerinin diğer ülkelerde öğretilenlerle hiç alakası yoktu, 20 sene evvelki demiryolu tekniklerini öğretirlerdi veya inşaat makineleri; çırık öğretirlerdi, kaldıraç öğretirlerdi. Mesleki dersler daha zayıftı, ama teorik dersler, Mekanik, Statik, Mukavemet, Elastisite, Zemin Mekanikliği çok iyiydi. Alman hocalarımız, Fransız hocalarımız vardı ve onların çok katkısı oldu. Eşref ile bütün dersleri birlikte çalıştık, ya ikimiz birden kalırdık ya da geçerdik. Ben boş vaktimde çalışıyordum veya basketbol oynuyordum, o daha çok sanatla uğraşıyordu, konserler falan.

İTÜMD: Sizce üniversitemiz hangi yönlerini güçlendirmelidir?

Şarik Tara: Bir defa mühendis olurken şu sıkıntıyı çekiyoruz. Şöyle hesap edin bizim dönemimizde okul, 5 seneydi. 4 fakülte vardı. Dört kere beş, yirmi eder. Yirmi sınıf var. Sınıfların 100 talebe olduğunu düşünürsek. Demek ki; okulda 2000 talebe var. Şimdi 13.000- 15.000 öğrenci var. Münasebetli, münasebetsiz fakülteler kuruldu. Küçük devlet, kuvvetli devlet; küçük üniversite, kuvvetli üniversite. Sonra hoca da bulmak zor. Çok kızıyorum; Teknik Üniversite'deki hocalara. Şimdi düşünebiliyor musunuz? Taşkılla'dan 100 m. Ötede İstanbul Metrosunu yapıyoruz, tünel. Bir Allah'ın kulu kalsın, gelsin, baksın, talebeleri getirsin. Ya da bizim Adapazarı'nda Dünya'nın en büyük santralleri var, %98 kapasite ile

çalışıyor. Otobüs göndereyim, bir sürü şey yapayım. Bir köprü nasıl yapıldı görmeden köprü yapamazsın.

İTÜMD: 1954 yılı Teknik Üniversitesi'nin yetiştirdiği mühendis ile şimdiki karşılaştırır mısınız?

Şarik Tara: Ben; bizim zamanımızda şöyle, şimdi böyle demem. Fakat, o zamanda çok iyi bir sistem vardı. Yazın 3-4 ay staj yapardık. Şimdi çok zayıf bu. Ahmet Erkin diyor ki: "Harikulade şeyler, alelade şeylerin üst üste gelmesinden oluşur." Mesela inek alalade birşeydir, ineği ağaçlı bir yere çıkartırsan harikulade olur. Şimdiki Teknik Üniversite'nin en büyük hatası, eksikliği lisandır. Lisan bilmeyen bir mühendis ENKA'ya giremez. Lisan bilmeyen bir mühendis, dünya teknik edebiyatını da takip edemez, araştırma yapmaya da niyetli olmaz. Benim başucumda birkaç tane Almanca, İngilizce mecmua bulunur. Bugün, Information Teknik'e şirketini entegre etmeyen şirket, ölmeye mahkumdur.

İTÜMD: Şu anda ENKA'nın geldiği yer çok iyi bir yer. Şu anda size rakip var mı?

Şarik Tara: Bunu söyleyemem. Şimdi bizdeki en büyük eksiklik, kimse kimseyi takdir etmez.

İTÜMD: Niye biz böyleyiz Şarik Bey?

Şarik Tara: Bilmem ki.

İTÜMD: Üniversite ile mezun ilişkilerinizi nasıl görüyorsunuz?

Şarik Tara: Ben İTÜ'lülerin birbirlerine daha

yakın olduklarını düşünüyorum.

İTÜMD: Şu anda basketbol takımı çok sıkıntılar çekiyor. Geçenlerde Teknik Üniversite Basketbol Kulübü Başkanı Kemal Erdenay ile görüşmüştük. Lig'de olan tek Üniversite takımı olmasına rağmen sıkıntılar çekiyor. Sizce neden?

Şarik Tara: Mesela biz idareciyken şahsen maddi yardım ederdik.

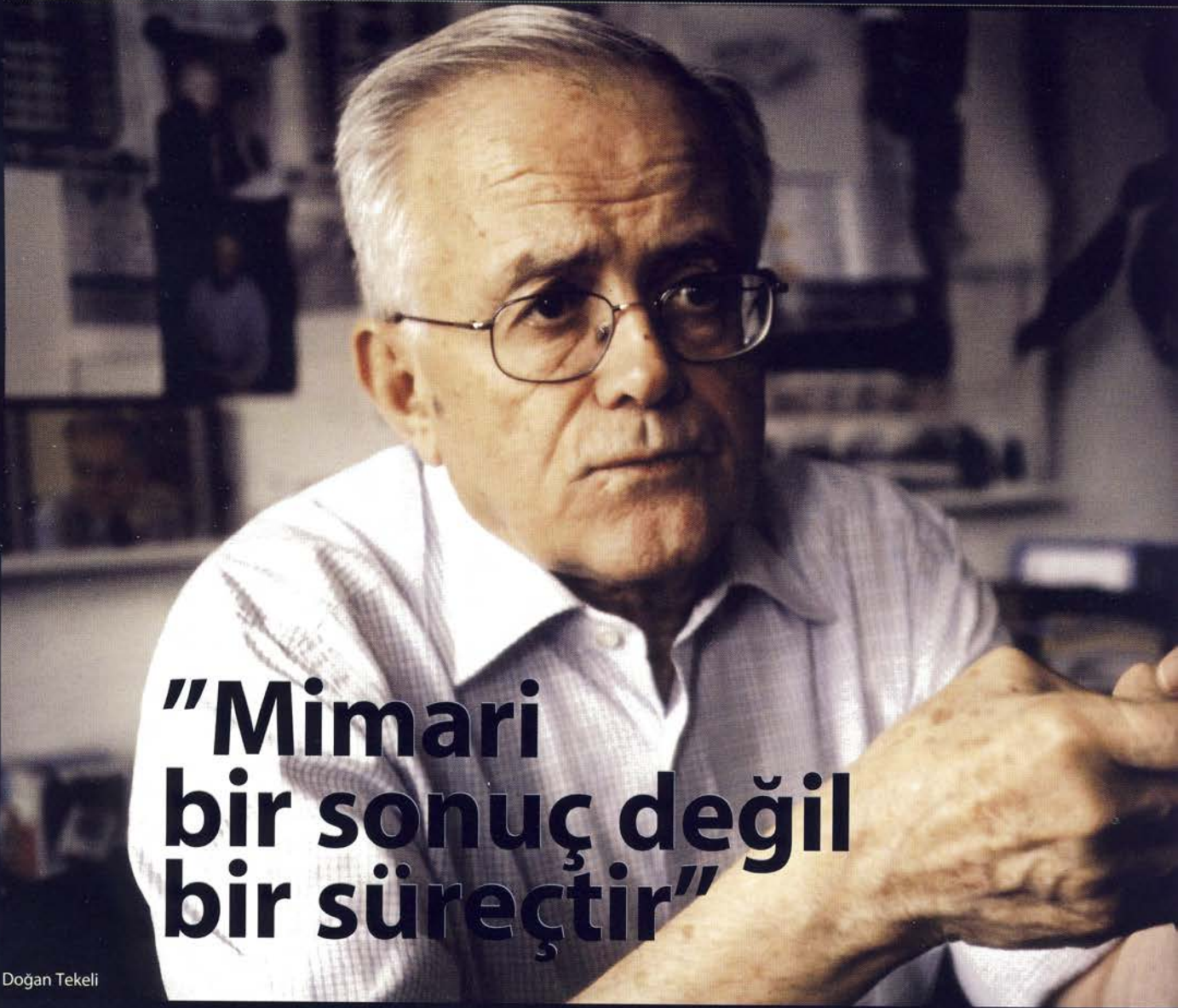
İTÜMD: İş görüşmelerinde İTÜ'lü öğrenciler ne yapmasınlar?

Şarik Tara: Mezun olduktan sonra kitapları kapatmasınlar

İTÜMD: Mezunlar Derneğine tavsiyeleriniz?

Şarik Tara: Eskiden gider brıç oynardım. Bunun sonu yok. Daha yoğun faaliyet göstermeniz lazım.

İTÜMD: Zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederiz.

"Mimari bir sonuç değil bir süreçtir"

Doğan Tekeli

Kapak konusu olarak dikkatlerinize sunduğumuz, camiamızın önde gelen büyüklerinden 1954 yılından günümüze yurt içinde ve yurt dışında önemli mimari yapıtlara imza atmış olan (Metrocity, Halk Bankası binası, İş Bankası binası, Antalya Havalimanı 1-2 Terminal Birimleri vb.) sayın Y. Mimar Doğan Tekeli ile mimarlık anlayışı üzerine konuştuk.

İTÜMD: Türkiye'de çok önemli yapılara imza attınız. Sanat, özgün formlar yaratmayı gerektirir. Bunlar mimari bir felsefe ve aynı zamanda bir hayat felsefesidir de. Sizin çıkış noktanız nedir?

Doğan Tekeli: Mimarlık bildiğimiz gibi bir yandan bilgi, bir yandan da sanat, ayrıca toplumla da çok yakından ilgili olduğu için, toplumun ihtiyaç ve beklentilerini gözönüne almak durumunda. Hem yapıyla ilgili bilgilere hem sanatsal görüşe sahip olması, hem de hizmet ettiği kültürün ürünü olması ona hizmet etmesi lazım. Mimarlık çok ayaklı bir meslek. Bu, mimarlığın hangi tarafının ağır bastığı, mimarların kişiliklerine göre değişiyor. Kimi, yapı bilgisine, yapıcılığa çok önem veriyor; kimi, sanat çok daha önemli diyor. Nitekim dünyadaki birçok yapı, işlev bakımından birçok kusur içeriyor ama bu, onların başyapıt olmasını engellemiyor. Örneğin Newyork'ta bir müze yapısı var, spiral

formda. Böyle bir müze, müze işlevine tamamen aykırı. Çünkü duvarları eğri, döşemesi eğri, spiral bir yapı çıkıyor. Orada tablolar asıldığı zaman (ki tablolar asılıdır) hem duvara paralel görünüyor hem döşemeye paraleldir. Ama yine de 20. yy mimarlığının en önemli yapılarından biri olarak görülüyor. O bakımdan mimarlıkta her mimar, biraz kişisel yapısına göre bunlardan bir seçim yaparak gitmek durumunda. Biz mimarlığı sanat tarafı olmakla birlikte bir hizmet sanatı olarak ele alıyoruz. Yani topluma o yapıyı yaptırana, kuruma, ülkeye, çevreye bir hizmettir. Sanattır kuşkusuz, ama sanatın daha öne geçerek bir nevi ego haline gelmemesini düşünüyoruz. Zaten verdiğimiz örnekteki gibi bir yapı yapmak ancak dahililere özgü bir niteliktir. Dahi niteliğindeki insanlar böyle şeyler yaratabiliyorlar. Bizim gibi ortalama mimarlar da, kusuru olmasın, çevresi ile yabancı olmasın, kabil olduğu kadar ülke teknolojisini hem de mimarlık anlayışını bir şekilde ileriye götürsün, bunları amaçlıyoruz. Ama proje yapma yöntemleri, mimarlık

anlayışı – bizim uzun sayılır meslek yaşantımız, 54 yıl oldu- bu sürede çok değişti. Biz üniversitede iken çağının büyük ustaları, ama bugün için modern sayılmayan hocalarla çalıştık, ders aldık. O hocalar Alman ekolünden, yapı bilgisine sanat kadar belki sanattan daha fazla önem veren hocalar. Dolayısıyla; biz mezun olduğumuz zaman doğru ve kullanılabilir yapı yapabiliyorduk, ama sanatta bir yenilik getirebilecek nitelikte değildik, çünkü o hocaların izinden devam ediyorduk. Mezun olduktan kısa bir zaman sonra dünyada bu mimarlık anlayışı değişti. Biz 1952’de mezun olduk. Harpten hemen sonra iletişim arttı; fikirler, kitaplar, dergiler gelmeye başladı. Türkiye’ye modern mimari diye bir mimari geldi: Büyük ustalar Wright’ın, Corbusier’nin, Mies gibi büyük ustaları olan. Biz de bu mimariyi öğrenmeye ve uygulamaya çalıştık. Ondan sonra yeni fikirler çıktı; postmodern geldi, latemodel geldi. Onları uygulamaya, öğrenmeye çalıştık. Ama bunları taklit etmemeye çalıştık. Ülkenin teknolojisi, ekonomisi, sosyal durumunu gözönünde tutarak uygulamaya çalıştık. Belki o nedenle bu kadar süre içerisinde hala aranan bir mimar grubu olduk.

İTÜMD: Bu açıdan bakarsak Türkiye’deki mimari eğitimi nasıl değerlendirirsiniz? Siz meslek hayatınızda birçok sanatsal değişimlere tanık oldunuz. İTÜ’deki mimarlık eğitimi nasıl değerlendiriyorsunuz? Üniversitelerdeki mimarlık eğitimi dünyada değişen akımları nasıl takip ediyor?

Doğan Tekeli: Bizim okul olsun, Mimar Sinan olsun, ODTÜ olsun, bizim zamanımızdaki eğitim anlayışı, fakültenin yapısı ciddi bir değişim geçirdi, bu dünyadaki değişimlere paralel olarak. Bir nevi Alman ekolü denebilecek bir ekolde ve yapı ağırlıklı, bilgi ağırlıklı, çok da yoğun bir eğitim gördük. Sonradan mimarlık eğitiminin 4 yıla inmesiyle hem program sıkıştırıldı, hem de dünyadaki sanatsal akımları daha fazla takip edelim diye yapı tarafı ihmal edildi. Halen bu sıkıntıyı yaşıyoruz. Halen yeni mezunların -biz yeni mezunken yapı yapabiliyorken- böyle bir becerileri yok. Belki daha fazla düşünce, daha fazla felsefe biliyorlar. Onu da tam olarak algılayabildiklerini sanmıyorum. Çünkü daha ziyade, görsel tarafıyla yeni akımlar tanıtılıyor. Onların derinliğine gidebilen öğrenciler vardır, ama eğitimin yaygın niteliği o değil. O bakımdan Türkiye’nin mimarlık eğitimi benim mezuniyetimden beri Türkiye’nin gündemindedir, mimarlar odasında, fakültelerde. Mimarlar odası üç defa kongre yaptı: Mimarlık Eğitimi Kongresi. Halen o tartışmalar devam ediyor ve bu yüzden Mimarlar Odası pratik yapan mimarların tümünü yeniden bir mimarlık eğitimine tabi tutmayı düşünüyor. Zorunlu, süreli bir mesleki eğitim tasarıları var. Böyle bir sorun var.

İTÜMD: AB Süreci de bu kararlarda etkili olabiliyor değil mi ?

Doğan Tekeli: AB’nin de bu nevi önerileri var. Mimarlık, demin anlattığım gibi birçok taraftan ele alınabilir. Dünya’da öyle düşünceler var ki mimar yapı yapmasa da olur. Halen hoca olanlar içinde ‘mimar niye detay bilsin’ diyenler de var. Yani o düşünce geliştirsün, form geliştirsün, nasıl olsa birileri yapar. Halbuki biz - belki de aldığımız eğitimin de etkisiyle olacak- yapıyı bilmeden

Doğan Tekeli kimdir?

- 1929 yılında Isparta’da doğdu.
- 1952’de İTÜ Mimarlık Fakültesinden Yüksek Mimar Mühendisi olarak mezun olan Doğan Tekeli,
- Çalışma hayatına İzmir Belediyesi Proje Bürosu’nda Mimar Rıza Aşkan yönetiminde başladı.
- 1954 yılında Sami Sisa ile birlikte kurduğu SITE; Doğan Tekeli –Sami Sisa Mimarlık Kollektif Şirketi, bugün Tekeli– Sisa Mimarlık Ortaklığı olarak varlığını sürdürmektedir.
- 1955 yılında Sami Sisa ile beraber İzmir Belediyesinde Konak Sitesi projelerinin hazırlanmasında danışmanlık yaptı.
- 1956 yılında Güzel Sanatlar Akademisi’nde Prof. A. Hikmet Oltay kürsüsünde asistanlık ve 1961-1971 yılları arasında İTÜ Teknik Okulu Mimarlık Bölümü’nde proje dersi öğretmenliği yaptı.
- 1957’de bir dönem Mimarlar Odası Başkanlığı yaptı.
- 1981 yılında kendisine Dumlupınar Belediyesi tarafından fahri hemşehrilik beratı verildi.
- 1984 yılında Uluslararası Arap Birliği Genel Merkezi proje yarışmasında jüri üyeliği görevinde bulundu.
- 1985-1989 yıllarında İstanbul Büyükşehir Belediyesi Danışma Kurulu üyesi olarak hizmet verdi.
- 1988’de Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Milli Komite üyeliğine seçildi.
- 1992’de Ağa Han Mimarlık Ödülü Jürisi’nde görev yaptı ve 1994-1995 yılları arasında aynı kurumun yönetim kurulunda yer aldı.
- 1994 yılında Mimarlar Odası Ulusal Mimarlık Ödülü ile ödüllendirildi.
- 2000 yılında kendisine İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) tarafından fahri doktora ünvanı verildi.
- Bazı eserleri 1982 yılında Venedik Bienali’nde sergilendi. Mesleki makaleleri, seminer bildirileri ve konferansları vardır. Dış ve iç mimarlık alanında birçok yayında yapıları ve projeleri yayınlandı.
- Sami Sisa ile birlikte katıldığı mimari proje yarışmalarında 26 birincilik ödülü, 43 kadar da derece ve mansiyon kazandı. 100’den fazlası uygulanmış 170 projede imzası vardır. Eserlerinin ilk yirmi yıllık bölümünü içeren D.Tekeli -S. Sisa, Projeler, Uygulamalar, 1954-1974 (Architectural Works, 1954-1974)” adlı İngilizce- Türkçe kitabı ve “Projeler, Yapılar, Doğan Tekeli-Sami Sisa” (1994) adlı kitabı yayınlanmıştır.
- Evli ve bir çocuk babasıdır.

tasarımın da doğru yapılamayacağı düşüncesindeyiz. Onun için yapıyı bilmek gerektiği kanaatindeyim. Hangisinin doğru olacağını bilemiyoruz. Ama biz kendi işimizde kendi doğrumuzuz kullanıyoruz.

İTÜMD: Yeni nesillere neyi öneriyorsunuz? Yapıyı bilmenin önemli olduğunu mu?

Doğan Tekeli: Dediğim gibi yapı bilgi. Bilgi daima gelişiyor ve hayat içinde daima öğrenilebilir bir şey. Ama sanatsal boyutta

öyle. Ustalardan, okuldan, bir temel bilgi edinilirse sanıyorum ki temel daha sağlam olur. Bizim yetişmemiz önce bilgi sonra sanat veya birlikteydi. Ama sanat tarafını da kendimiz izleyerek geliştirdik. Bugün uluslararası yarışma jürilerinde bulundum. Dünyadan pek bir eksiğimiz yok. İzlüyoruz, iletişim var, kitaplar, dergiler var.

İTÜMD: Projeleriniz birçok yarışmada ödül aldı veya tercih edildi. Bunları nasıl bir ekip yaratıyor, nasıl bir iş anlayışı? Biraz bundan söz edebilir misiniz?

Doğan Tekeli: Mimarlık da bir büyük ekip işidir. Ana tasarım kararları tasarımcıdan çıkar. Biz kendi pratiğimizde ben ve ortağım karar aldık. Ama o kararlardan sonra yapının gelişmesi, uygulama projelerinin yapılması, diğer disiplinlerle statik, tesisatla elektrik uyuşması ve entegre olması, o disiplinlerin –elektrik ve tesisatın- yapıya sonradan katılmış gibi olmaması birlikte yapılmış olması tasarımdan gelen bir disiplin, bunlara çok önem verdik. Kendimizi ön plana çıkarmaya çalışmadık, mimariyi ön plana çıkarmaya çalıştık. Dediğim gibi Türkiye'nin ürünü olsun. Bunu yaptığımız zaman biz taklit olmadan, kalıcı da oldu beğenilir de oldu. Önemli toplumsal muhalefetle karşılaşan bir yapıımız olmadı. Süzer binası, Park Otel binası ciddi toplumsal muhalefetle karşılaştı. Zaten biz bu tip projelere de teklif vermiyoruz.

İTÜMD: İstanbul son yıllarda çok hızlı bir değişime tanık oluyor. Mesela; tarihi eserler söz konusu olduğunda "az zarar verecek" deniyor. Başka çözümler bulunamaz mı ?

Doğan Tekeli: Efendim, bu genel bir toplumsal bir ezber. Gerçek şu ki; İstanbul'un gelişmesini meslek hayatımın içinde yoğun olarak yaşadım. İTÜ'den mezun olduğumda İstanbul'un nüfusu yaklaşık 1 milyon, toplam mimar sayısı 1000 idi. Bugün 35 000 mimar var ve İstanbul'un nüfusu 15 milyona doğru gidiyor. Bir kentin 50 sene içinde 15 defa büyüyerek niteliklerini koruması, aynı nitelikte olması aynı başarıda olması muhtemelen mümkün değil. İstanbul'un gelişmesi, kentleşmesi, hızlı göç belki bütün öngörülerin üstünde hızlı cereyan ediyor. Zaten Türkiye'de bir kentleşme deneyimi, deneyim birikimi yoktu. Ankara'nın nüfusu 40-50 bin iken Atatürk, lansen adlı bir kent planı getirdi, Ankara imar planını yapmak için. O zamanın en önemli şehircilerinden biri ve Ankara için bir şehir planı yaptı. O zaman 40-50 bin olan nüfus olsa olsa 130 000'e çıkar diye düşünülmüş. Atatürk'ün vizyonu daha büyük, 'sen bunu 250.000 kişiye göre yap' demiş. Ve 250.000 kişiye göre yapıldı ve o ana plan halen Ankara'yı taşıyor. Şu anda Ankara nüfusu 4,5

milyon oldu. İstanbul'da da çeşitli yabancı uzmanlar geldiler. Ama hiçbirisi bu hızlı gelişmeyi 2. Dünya Savaşı'ndan sonraki gelişmeye uygun tasavvur edemedi. Dolayısıyla olaylar planlamanın önüne geçti daima. Ayrıca bizde planlama disiplini; yani genlerimizde yok belki de. 1956'da bir vesileyle –o dönem mimarlar odası başkanıydım– İngiltere'ye bir seyahat yaptım. İlk defa da yurtdışı seyahatine çıkıyorum. İngiliz Mimarlar Birliği vasıtasıyla, Londra Belediye'si'ne müracaat ettim. Beni hem Londra Belediye'si'nin mimarlık bürolarına, şehircilik bürolarına hem de kentteki yeni yapılarına götürdüler. O zaman Türk imajı şimdiki kadar kötü değildi. O zaman Londra Büyükşehir Belediyesi Planlama Ofisi'nde 3000 kişi çalışıyordu. Londra yerleşmiş bir şehir olduğu halde 3000 kişi çalışıyordu. Şaşırdım kaldım, müthiş bir organizasyon. 1980 askeri darbesinden sonra, o zamanki askeri yönetim 50-60 kişiyi bir büroya doldurmuş ve 'iki ay içinde İstanbul'un imar planını yapacaksınız' demiş. Başlarına da bir binbaşı veya yüzbaşı koymuş. Bizde de planlar öyle yapıldı. Bugün İstanbul Belediye'si'nin Tepebaşı'nda bir yeri var, orada 500-600 kişi çalışıyor. Yeni yeni benim 1956'da tanık olduğum şey yapılıyor. Ama İstanbul birçok fırsatı kaçırmış durumda. Mesela; yeni çok yüksek yapılar yapılıyor. Bunlar trafik adaları içerisinde, yapılar birbirlerinden bağımsız o trafik haczinin içinde yüzüyorlar, tek başına. Benim bir hocam, statik hocam Ali Bey, –halen Ankara'da İnşaat Mühendisleri Odası'nın faal bir üyesi– onunla beraber bir iş için Newyork'a gittik. Newyork'u ilk defa görüyordum. Baktı baktı 'bu binalar çok munis görünüyor, bizim korktuğumuz gibi değil, bu yüksek yapılar sempatik' dedi. Ama bütün yapıların önünde geniş kaldırımlar var ve onlar kentsel yaşantının bir parçası. Bizde yeni yeni gelişmelerde trafiğin içinde bağımsız adalar şeklinde duruyorlar. Birinden çıkmanın öbürüne gitmesi çok zor. Bunlar, hayatın gelişmesi planlamadan hızlı olduğu için. Yapıldıktan sonra yollar geliştirilmeye çalışıldı, elektrik suyu getirildi. Ama bunlar dünyada böyle. Kentimizi çok suçlamamız lazım.

İTÜMD: Belki planlamayı daha bir hayatımıza geçirmemiz lazım, onu talep etmemiz gerekli, değil mi?

Doğan Tekeli: lansen geldiğinde Atatürk'e demiş ki 'biz bu planı yapıyoruz ama bir kent planı uygulayabilecek sizde bir otorite, disiplin var mı' demiş. Atatürk de köpürmüş 'yahu memleketi kurtardık, şehir planı nedir?'. Halbuki yapılan şehir planını, rivayete göre, kardeşi Makbule Hanım'ın arsası için bozmaya başlamışlar falan.

İTÜMD: İTÜ yıllarınıza dönelim

Doğan Tekeli: İTÜ'ye İzmir Atatürk Fen Lisesi'nden geldim. Benim geldiğim yıldan evvel Teknik Üniversite'ye imtilanla giriliyordu. O zaman ODTÜ, Boğaziçi bu nitelikte değildi. Teknik Üniversite'ye girmek müthiş bir şeydi. En iyi lise öğrencileri girebiliyordu. O dönemlerde İzmir Atatürk Fen Lisesi okula pek çok öğrenci sokabildiği için Ragıp Devres ödülü verilmişti Fizik, Kimya, Matematik hocalarımıza. Çok önemli bir ödüldü, 4-5 maaş niteliğinde. Hocalarımız bizi yoğun bir şekilde çalıştırıyorlardı, çok özveriliydiler, Sorbonne'dan mezundu Fizik hocamız. 1947'de üniversiteye giriş biçimi değişti, lise puanıyla girilmeye başlandı. Dolayısıyla 34 kişi sokarken bizim liseden 4 öğrenci girmeye başladı.

Ben de Mimarlık Fakültesi'ne giren iki öğrenciden biri olarak girdim. Böyle olunca 1. sınıfa bir sınav kondu. Sınavı veremeyen ikinci sınıfa geçemedi. Memur bir aileden geliyorum, müthiş bir sorumlulukla ikmale kalmadan geçtim. O dönem Gümüşsuyu'ndaydık. Mimarlık 1. sınıfı alt katta karanlık bir sınıfa vermişler. Resim tahtalarını satın almamız gerekiyor, dediler ki '2. sınıflar eski masalarını satıyorlar'. Biz onların sınıfına gittik, sınıftan içeri almadılar. İnanılmaz bir hiyerarşik düzen vardı. Masaları kapıda verdiler. Mesela pinpon oynanırdı; 1. sınıftan biri pinpon oynarken üst sınıftan biri gelince hemen raket bırakılır 'buyurun abi' denirdi. Öyle bir dönemdeydik. Tevfik Taylan Bey rektördü o zaman. Bizim eğitim dönemimizde Türkiye'ye demokratik düzenin gelmesiyle birlikte bu katı hiyerarşik düzen değişti. Biz 3. sınıftayken Taşkılla'ya geçtik. Emin Onat gibi bir hoca 7 asistanı ile birlikte bizim 28 kişilik sınıfımıza girdi. Bonat aynı şekilde gelirdi. Bu hocalar sabahtan akşama kadar tashih yaparlardı. Takrir dersleri de vardı, statik, ısıtma, topoğrafya.... gibi. Ama proje ile ilgili dersler 8-10 saat çalışılırdı. Mesela; Emin Bey ile bir öğrenci haftada 2 saat oturup konuşurdu, sadece mesleki değil. Sonra mezun olduktan sonra Güzel Sanatlar Fakültesi'ne asistanlık yapmamı istediler, ama orada çok farklı bir yapı olduğunu gördüm. Ben bizdeki gibi asistanlık yapmaya başlayınca benim görevime son verildi. Çok ağır dersler verilirdi, dersaneler sabaha kadar açık olurdu. Ben öğrenciyken bizden büyük sınıflardan Doğan Erginbaş, İsmail Utkular Çanakkale anıtı yarışmasına girmişler ve kazanmışlardı. Biz de 3. sınıfta iken ona heves ettik. İzmir'de Merkez Bankası diye bir yarışma açıldı. Ona katıldık, İzmir'den bir arkadaşım ile beraber. Okulda çalışıyorduk, çatı katındaki küçük atölyeler diploma projesi hazırlayanlara tahsis edilmişti. Biz de oradaki boş bir odada çalışıyorduk. Ve biz o yarışmada birinci olduk. Okuldaki itibarımız çok arttı. Emin Onat hemen hemen bizim projelerimize bakmadan tam not verdi.

İTÜMD: Mezun olduktan sonra okulun o neşeli arkadaş grubu ne yaptı?

Doğan Tekeli: Herkes dağıldı. Antalya'ya, Antep'e, çalışmaya gidenler oldu. Ben bir süre İzmir Belediyesi'nde çalıştım. Baktım ki; İzmir o zamanki mimarlık aksının dışında. O zaman bu aks Ankara ile İstanbul arasında. Yarışmalar Ankara'da, büyük mimarlık işleri de hep İstanbul'da oldu. Askerliği bahane ederek İstanbul'a geldim. Askerdeyken küçük bir fabrikatöre fabrika projesi yaptık, Sami Sisa ile birlikte. Askerlikten sonra büro açtık. 10 yıl proje yarışmalarına girdik ve 60 kadarını kazandık. İstanbul Manifaturacılar Çarşısı bunlardan biri. Chrysler fabrikası bize gelen ilk önemli özel iş oldu. İstanbul'da o zaman var olan 8 mimari büroyu dolaşip en son bize gelmişlerdi. O işi yaptıktan sonra sanayi yapıları yapan mimar olduk. Ama sanayi yapıları yapan olmak da istemiyorduk. Derken Ankara'da Halk Bankası, Antalya'da havalimanı gibi büyük yapılar yaptık. Küçük yapılarda zorlanıyoruz.

İTÜMD: Yaptığınız yapılardan en fazla sizi etkileyeni hangisi?

Doğan Tekeli: Ankara'da Halk Bankası binası, burada Metrocity. Lassa binamız, yurtdışında da çok konuşuldu. Manifaturacılar çarşısı yayımlandığında çok ses getirdi. Ama İMÇ bizim halkımızın yapı kullanma alışkanlığı nedeniyle elden çıktı. O dönemde bir kitap

yayımlamıştık nasıl kullanılması gerektiği ile ilgili. Geçen yıllarda birkaç makale yayımlandı onunla ilgili. İnşaat Mühendisleri Odası'nın bir mühendis mimar öyküleri var, oraya yazdım hikayeyi.

İTÜMD: Ortağınızla kurduğunuz ilişki, örnek bir ilişki. Günümüzde böyle ilişkiler az bulunur. Yeni nesle bu konuda ne önerirsiniz?

Doğan Tekeli: Şimdi yaşlı insanlara hikaye anlatmakla öğret vermeyi yasaklamalılar diye düşünürüm. Çünkü çeneleri düşer, her şeyi söylerler falan. Ama gene de kendimizi tutamıyoruz. Efendim Sami Bey sınıf arkadaşımı; hiçbir zaman ortaklığımızı öne çıkarmaya çalışmadık, işi öne çıkardık. Sesimizi yükselttiğimiz bile olmamıştır birbirimize karşı. Sami Bey çok olgun ve çok da munis görünürdü, inatçıydı. Ya onun özverisiyle ya benim özverimle adeta sarsılmayan dostlukla 50 yıl yaşadık. Zaten ortaklıkta şöyle bir şey var; %50 ortak olursanız %49'a razı olmak gerekir. İkimiz de bu düşünceydik sanırım. Böyle geçirdik.

İTÜMD: İTÜ camiasına daha faydalı işler yapmak adına derneğimize neler önerirsiniz?

Doğan Tekeli: Türkiye'de bu işler kişisel karizmalarla yürüyor. Mesela; Gülsün Hanım beni mütevelli heyetine koydu, zorunlu olarak gidiyorum. Mimarlık işi sürekli bir iş, cumartesilerim bile burada geçer. Yani kişilerin inisiyatifiyle oluyor. Ama olmaması lazım. İletişim tabii çok önemli, kişisel temas önemli. Genç yaşında Mimarlar Odası başkanı olmuştum. Davetlerimi hiçbir zaman yazılı bırakmazdım, telefonla arardım defalarca. Bir de Türkiye'de bir deneyim aktarımı yok. Mesela ben Mimarlar Odası Başkanı iken yaptığım birçok proje vardı. Bıraktım, devam eden olmadı. Türkiye'de toplumsal işlerde zorluk var. Ben başka bir vakfın İKSV'nin de başkan vekiliyim. Orada da benzer sorunlar var.

İTÜMD: Bu da planlama meselesi gibi kalıtsal mı acaba?

Doğan Tekeli: Kendinden öncekine danışmama hali. Geçenlerde bir yazıda gözüme ilişti: çağdaşlaşma eşittir rasyonalizm, hümanizma ve demokrasidir diyor. Rasyonel akıl, hümanist olmak yani karşısındakini dinlemek, anlamak, bunlar yok bizde. E demokrasi de kuşkulu. Nasıl olacak? Ne yapalım?

İTÜMD: Zaman ayırdığınız için çok teşekkür eder bundan sonraki çalışmalarınızda da başarılarınızın devamını dileriz.

Sizin de Kütüphanede Bir Masanız Olsun

Genç Türkiye Cumhuriyetinin kalkınmasında etkili olan temel taşlarını yerleştirmiş, yurdun her köşesinde mühendis olarak, yönetici olarak emeği ve alınteri bulunan

İstanbul Teknik Üniversitesi'nin saygıdeğer mezunları;

Ülkemizin yetiştirdiği en önemli bilim adamlarından biri olan değerli hocamız Prof. Dr. Mustafa İnan'ın adını taşıyan Merkez Kütüphanenin yeni binası, kamu kaynaklarının yanı sıra mezun, mensup ve İTÜ dostlarının da katkılarıyla bitirilme aşamasına gelmiştir.

İTÜ'nün geçmişini ve bilimsel birikimini modern ve güvenli koşullarda barındıracak bu binada aynı zamanda bütün dünyada üretilen basılı ve elektronik bilgi daha çekici bir ortamda ve iyileştirilmiş koşullarda mensup ve mezunlarımıza sunulacaktır. Mustafa İnan Merkez Kütüphanesi için yapılan işbirliği İTÜ'nün ve İTÜ'lülerin ülkemize katkılarının küçük bir örneğini oluşturmaktadır. İTÜ'lülerin bugüne kadar yaptıklarını ve halen yapmakta olduklarını genç kuşaklara aktarmak giderek artan bir önem kazanmaktadır. Bu amaçla 2006 sonunda tamamlanacak ve 2007 yılının ilk yarısında hizmete açılacak olan Mustafa İnan Kütüphanesinin bitirilmesine destek veren mezunlarımızın, İTÜ'nün kurumsal belleğinde yer alması için özel bir kitap hazırlanmaktadır. Bu projeye henüz katkıda bulunmamış mezunlarımızı da bu önemli projeye destek vermeye ve hazırlanacak kitapta yer almaya davet ediyoruz. Adınızın Mustafa İnan Kütüphanesi'nin mekanlarında bir sandalye, bir masa ya da bir salon üzerinde sonsuza kadar yaşaması İTÜ'nün geleceği açısından küçük, ancak anlamlı bir adım olacaktır. Uygun göreceğiniz katkı üniversitemiz, öğrencilerimiz ve mezunlarımız için hem bir kıvanç kaynağı olacak, hem de dayanışma ve kurumsallaşmaya iyi bir örnek oluşturacaktır.

Yeni yılınız kutlu olsun. Selam ve sevgilerimle.
Prof. Dr. Faruk KARADOĞAN
Rektör

Bu kampanyaya 15.000 YTL ile destek verenlerin adları yeni binamızda masalar, 1.000 YTL ile destek verenlerin adları ise sandalyeler üzerine konacak levhalarda, kurumsallaşmanın bir simgesi olarak, gelecek kuşaklara aktarılacaktır. Yapacağınız daha kapsamlı katkılarla isimleriniz kütüphane mekanlarına verilebilir.

Bağışlarınızı, İTÜ Vakfı'nın Vakıfbank Osmanbey Şubesindeki 2031063 numaralı hesabına yatırabilirsiniz. Tüm gelir ve giderler, yeni kütüphane binası ile ilgili ayrıntılı bilgi www.library.itu.edu.tr/yenibina adresinden izlenebilmekte, izin vermeniz durumunda isminiz burada yer almaktadır.

Bağışlar konusunda daha ayrıntılı bilgi için;

Sevgi Ince, Ayhan Kaygusuz
Tel: 212-285 7070, 285 7071, Tel: 212-285 3596,
Faks: 212-285 7072, Faks: 212-285 3302
E-posta: sdkm@itu.edu.tr, E-posta:
kaygusuz@itu.edu.tr

Adres: İTÜ Rektörlüğü, Kütüphane ve Dokümantasyon Daire Başkanlığı, Ayazağa Yerleşkesi, Maslak 34469 İstanbul

www.secretcv.com

CV deposu

İş bulmanın ve eleman aramanın çok kolay bir yolu var, secretcv.com.

Secretcv sayesinde hem Türkiye'nin en geniş CV havuzunda gizlilik ilkesiyle yer alacaksınız hem de aradığınız özellikteki elemanlara rahatlıkla ulaşacaksınız. Tıklayın!

Hayalinizdeki işe ya da elemana zahmetsizce ulaşın.

İş ve eleman aramanın en güvenilir yolu

www.secretcv.com

secretcv.com

İTÜ Öğrencileri AB Proje Yarışması'nda İlk Üçe Girdi

İstanbul Teknik Üniversitesi, Gemi İnşaatı ve Deniz Bilimleri Fakültesi öğrencilerinden Yasemin Usal ve takım arkadaşları Hakan Şen, Serdar Mete ve Fuzuli Ağrı Akçay bu yıl ilk olarak bir Avrupa Birliği 6. Çerçeve Programı projesi tarafından düzenlenen NoE VISION STUDENT CONTEST isimli geleceğin gemilerinin ve yüzer yapılarının tasarımıyla ilgili yarışmada "On & Under Water Yacht" isimli, su altında denizaltı gibi hareket edebilen, su üstünde ise motoryat özellikleri gösteren (Yard.Doç.Dr. Şebnem Helvacioğlu'nun danışmanlığını yaptığı) projeleri ile 3. olmaya hak kazandılar.

5 Ekim 2006 Perşembe günü Oslo, Norveç'te Radisson SAS Hotel'de açılış

konuşmalarını Norveç Başbakanı Jens Stoltenberg ve Avrupa Birliği Komisyonu Başkan Yardımcısı Günter Verheugen'in yaptığı MIF (Maritime Industries Forum)'da düzenlenen ödül töreninde, Yasemin Usal 3.lük ödülünü aldı.

Avrupa denizcilik sektörüne yön veren tüm kuruluşların yer aldığı ve 300'den fazla kişinin katıldığı ödül töreninde Günter Verheugen, Avrupa Birliği'ne girme sürecinde olan Türkiye'den böyle bir tasarım çıktığı için Türkiye'ye özellikle teşekkür etti.

Yarışmacılara ödülleri aynı zamanda yarışma sponsoru Aker Yards ASA'dan teknik müdür yardımcısı Oddvar Slettevold verdi.

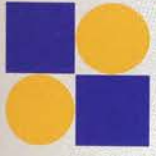
En İyi Türk Üniversitesi İTÜ

Dünyanın En iyi 520 üniversite listesinde İTÜ Türkiye'deki üniversiteler arasında en üstte yer alarak 349. olmuştur. Geçen yıl bu listeye giren 4 Türk üniversitesinden sadece İTÜ listelerde 118 basamak birden tırmanarak 349. olmuştur.

Yüksek Öğretim alanında İngiltere'nin en etkili değerlendirme otoritelerinden biri olarak kabul edilen The Times Higher Education Supplement (THES) ile kariyer ve eğitim alanında dünyanın en geniş veri tabanlarından birine sahip olan QS adlı kuruluşların işbirliğiyle gerçekleştirilen araştırma ile "Dünya'nın En İyi 500 Üniversitesi" belirleniyor.

Araştırmada 3 bin 700 akademisyen ve 730 eğitmenin görüşlerine başvuruluyor. Değerlendirme; Araştırma Kalitesi, Mezunların İstihdamı, Uluslararası Görünüm, Eğitim Kalitesi gibi kriterler göz önünde bulunduruluyor.

BOYUT LOJİSTİK®

Lojistik çözüm ortağınız...

BOYUT LOJİSTİK®
INTERNATIONAL TRANSPORT and CONSULTANCY LTD. ŞTİ.

İncirli caddesi No:29/334147 Bakırköy - İstanbul / TÜRKİYE
Tel: +90 212 466 23 87 (Pbx) Fax: +90 212 466 23 89
e-mail: info@boyutlojistik.com.tr www.boyutlojistik.com.tr

İstanbul Kültür Üniversitesi 2005 yılı 'Prof. Dr. Önder Öztunalı Bilim Ödülü'

İstanbul Kültür Üniversitesi 2005 yılı 'Prof. Dr. Önder Öztunalı Bilim Ödülü', 18 Ekim 2006 tarihinde İTÜ Jeofizik Mühendisliği Bölümünden Dr. Neslihan Ocakoğlu'na verildi.

İstanbul Kültür Üniversitesi (İKÜ) tarafından, üniversitenin kurucu rektörü merhum Prof. Dr. Önder Öztunalı anısına ilki gerçekleştirilen 2005 yılı 'Önder Öztunalı Bilim Ödülü', 18 Ekim 2006 tarihinde düzenlenen ödül töreni ile İTÜ Jeofizik Mühendisliği Bölümü Araştırma Görevlilerinden Dr. Neslihan Ocakoğlu'na verildi. Yerbilimleri dalında verilen ödüle başvuran toplam 28 aday arasından seçilen Dr. Neslihan Ocakoğlu bu ödüle İTÜ Jeofizik Anabilim Dalı'nda 2004 yılında tamamladığı doktora çalışmasından 2005 yılında 'Marine

Geology' dergisinde yayınlamış olduğu (Ocakoğlu ve diğ., 2005), 'Neotectonic structures in Izmir Gulf and surrounding regions (western Turkey): Evidences of strike-slip faulting with compression in the Aegean extensional regime' konulu makalesi ile layık görüldü.

Dr. Ocakoğlu bu çalışmada, ülkemizin tektonik anlamda oldukça aktif bölgelerinden biri olan İzmir Körfezi ve çevresindeki şelf alanlarının denizaltı aktif faylarını çok kanallı sismik yansıma verilerinden haritalayarak bu fayları karadaki yapısal unsurlarla ilişkilendirdi.

Kimya Mühendisliği Mezuniyet Kutlamaları Bir İlke İmza Attı

İTÜ Kimya – Metalurji Fakültesi Kimya Fakültesi Mezunları, İTÜ Ayazağa Yerleşkesi'nde, Mezuniyetlerinin 20. Yılıni düzenledikleri törenle kutladılar. Tören, Atatürk'e saygı duruşundan sonra coşkuyula söylenen İstiklal Marşı ile başladı. Törene çok sayıda mezunun yanı sıra Atatürk'ün manevi kızı Ülkü Adatepe de katıldı. Fakülte Dekanı Sayın Prof. Dr.

Hasancan Okutan'ın açılış konuşmasının ardından Atatürk'ün manevi kızı Sayın Ülkü Adatepe'nin Atatürk ile anılarını anlatması Cumhuriyeti'mizi her ne pahasına olursa olsun devam ettirmemiz ve korumamız gerektiğini ifade eden sözleri mezunlara duygulu anlar yaşattı. Ata'mızın manevi evladını tanımış olmanın sevinç ve coşkusunu paylaşan mezunlar ardından

Bölüm Başkanı Tuncer Erciyes ve Fakültenin değerli hocalarından Nursen İpekoğlu'nun konuşması ile mezunlar eski öğrencilik günlerini hatırladılar.

Tören, mezunlar adına Sayın Bahattin Karakuş'un yaptığı konuşma ve diğer mezunların konuşmaları ile devam etti. Mezunlara 20. yıl mezuniyet plaketteeri Fakülte Dekanı Sayın Prof. Dr. Hasancan Okutan tarafından verildi.

Törene İTÜ Mezunlar Derneği 1. Başkan Vekili Sayın Azmi Bakdur ve Amerika'da MKATAA ve İTÜMD Derneklerinin Başkanı olarak görev yapan Sayın Feray Girgin'inde Belgin Hanım'ın davetlisi olarak törene katıldılar.

Bu olayın gerçekleşmesi için maddi veya manevi olarak büyük katkılarda bulunanlara ayrıca birer teşekkür plaketi verildi. Tören mezunların katıldığı yemekle sona erdi.

zor olan yükü değil, güveni taşımak

Eğitilmiş personeli, güvenilir yapısı, sektördeki engin tecrübesi ve çağın en son teknolojisi ile üretilen araç filolarıyla dünyanın her yerine Koyuncu ile ulaşın...

Taşımacılık; tecrübe, eğitim ve yeterli donanım sahibi olmayı gerektirir.

■ Akaryakıt, kal-yak, ham petrol, fuel-oil 6, JP-8 ve her türlü tehlikeli madde, yanıcı, yakıcı, parlayıcı ürünlerin taşınmasında gerekli koruyucu ekipmanlara sahip full donanımlı araçları, insan sağlığı, çevre temizliği faktörlerine bağlı, eğitilmiş personeli ve tecrübeli yönetim ve yöntemleriyle,

■ Frigorifik ısı ayarlaması yapmaya müsait full otomatik araçlarımızla her türlü bakliyat, meyve, sebze, et, balık vb. ürünlerin taşınması,

■ Narenciye, kuru bakliyat, tekstil, döküm ve maden ürünleri vb. taşınmasında açık kasa (çadırılı) araçları ile,

■ Dünyanın ve Türkiye' nin her noktasına taşımacılıkta,

■ Araç, insan ve ürünün sigorta kapsamına alınarak emniyetli ve güvenli,

■ Karayolu ile yapılacak tüm nakliye işlerinizde,

Kutuplardan çöllere kadar,

her zaman her yerde yanınızda, yakınınızda...

koyuncu
AKARYAKIT OTOMOTİV TİC. SAN. A.Ş.

Horozluhan Mah.İstanbul Yolu ÜzeriAnadolu Sanayi Girişi No: 234 KONYA
Tel: 0332 248 38 62 Faks: 0332 251 91 58

Zeynep Bodur Okyay'a İtalya Nişanı Verildi

Üyemiz, Kale Grubu Şirketleri İcra Kurulu Başkanı Zeynep Bodur Okyay'a İtalya devleti tarafından İtalya Cumhuriyeti Liyakat Nişanı verildi.

Üyemiz, Kale Grubu Şirketleri İcra Kurulu Başkanı Zeynep Bodur Okyay'a İtalya devleti tarafından İtalya Cumhuriyeti Liyakat Nişanı verildi.

Türk-İtalyan ilişkilerine yaptığı katkılar ve hizmetler nedeniyle İtalya devleti tarafından "Cavaliere di Lavora" ile onurlandırılan Zeynep Bodur Okyay'a Liyakat Nişanı, İtalya'nın Türkiye Büyükelçisi tarafından törenle verildi.

18 Eylül 2006 Pazartesi akşamı İtalyan Büyükelçiliği Rezidansında yapılan törene, Bayındırlık ve İskan Bakanı **Faruk Özak**, İtalyan Büyükelçisi **Carlo Mansili**, Friuli Venezia Giulia Özerk

Bölgesi Başkanı **Ricardo Illy**, Kale Grubu Şirketleri Başkan ve Kurucu Murahhas Azası **İbrahim Bodur**, İcra Kurulu Başkanı **Zeynep Bodur Okyay**, Teknik ve Kimya Grubu Başkanı **Osman Okyay** ile Venezia Giulia Özerk Bölgesi'nden gelen iş adamlarından oluşan heyet ile çok sayıda davetli katıldı

İTÜ'ekibinin Helikopter Tasarımı American Helicopter Society'den Ödül Aldı

American Helicopter Society (AHS), 1984'den bu yana, uluslararası düzeyde, lisans ve yüksek lisans öğrencilerine yönelik her yıl düzenlediği tasarım yarışmalarında, İTÜ'lü öğrenciler "en iyi ilk kez katılan" derecesini almayı başardı. İTÜ'lü öğrenciler ABD'de düzenlenen saygın bir yarışmada ilk kez katılmalarına

rağmen ilk başarılarını elde ettiler. Kendi alanında saygın bir konuma sahip NASA, Bell Textron, Boeing Helicopter, Sikorsky gibi sponsorlarca desteklenen yarışmaların konusu, genellikle helikopter tasarımını kapsıyor. Değerlendirme, "ilk kez katılanlar" ve "genel" olmak üzere iki kategoride

yapılır. Her iki kategoride dereceye girenler sembolik miktarda para ile ödüllendirilir. Yarışmanın amacı; bu konuda çalışan öğrencileri helikopter teknolojisi konusunda araştırmaya teşvik etmektir. Bu sene Georgia Institute of Technology ve University of Maryland geçmiş yıllarda olduğu gibi genel kategoride ilk iki sırayı paylaştılar, İTÜ ekibi ise "en iyi ilk kez katılan" derecesini aldı. Yarışma ekibi İTÜ Uçak ve Uzay Bilimleri Fakültesi Yüksek lisans öğrencilerinden oluşuyor. Takım lideri ve genel tasarımını Utku Türkyılmaz'ın yaptığı projenin danışmanlığı Prof. Dr. Süleyman Tolun tarafından yapıldı.

İTÜMD Amerika & Kanada Genel Kurulu ve Başkanlık Seçimi Yapıldı

İTÜMD Amerika & Kanada Genel Kurul Toplantısı ve Başkanlık seçimi, 8 Ekim 2006, Pazar günü saat 13.00 de, Türkeyinde, NY Başkonsolosluk Binasının 2. katında gerçekleşti. Toplantı Başkan Yüksel Atillasoy tarafından açıldı. Yapılan seçimler sonucunda, 1967 Kimya Mühendisi Feray GİRGİN, Başkan olarak seçildi. Feray Hanım, Dernek için önerdiği, amaçları ve faaliyetleri açıkladı. "Yeni projelerini hep birlikte hayata geçireceklerine inandığını belirtti. Bu yıl Mayıs ayından beri Yüksel Atillasoy'a aralıksız yardımcı olduğunu, Derneğe ait tüm bilgi ve haberleri, İTÜ mezunlarıyla İnternet yoluyla paylaştığını, neticede Derneğe ilginin ve üyelerin sayısının arttığını belirtti. Esas gayemiz; "ABD ve Kanada'daki Teknik Üniversite mezunlarını

bir araya getirmek, bir network oluşturmaktır" dedi. Genel Sekretere ve Üyelik direktörüne düşen görevi, Derneğin tanıtımının önemini izah etti. Halen 220 üyesi olan bir database'leri olduğunu söyledi. Seçtiği Yönetim Kurulu üyeleri oybirliği ile onaylandı. Gündemin dilek ve temenniler kısmında, web sayfasının hazırlanması, tüzüğün yeniden gözden geçirilmesi önerildi. Yeni tüzüğün, başvurularında üyelere verilmesine karar verildi. Yeni Yönetim Kuruluna başarılı bir dönem temenni edilerek toplantıya son verildi.

YÖNETİM KURULU ÜYELERİ

BAŞKAN

FERAY GİRGİN

BAŞKAN YARDIMCISI

AYHAN TOPÇU

2. BAŞKAN VEKİLİ

KEMAL KARAKAYA

GENEL SEKRETER

ASLI DEMİR

KAYIT SEKRETERİ

AYHAN UTKAN

SAYMAN

GÜLESEN UZUN

SAYMAN YARDIMCISI

Ph. D. MEHMET TOY

AKTİF ÜYELER

BAHADIR EKŞİOĞLU

Prof. Dr. MEHMET ULEMA (İLETİŞİM)

AHMET PAMUK

(İLETİŞİM - ÜYELİK DİREKTÖRÜ)

YEDEK ÜYELER

ALİYE ÇELİK

MEHMET KILINÇ

UMUT HAZAR

SAMİM ERİŞKİN

MURAT ÇEKİRGE

GENCER HEPÖZDEN

ERAY ARTAN

HAYSİYET DİVANI

TAYFUN SELEN

YUKSEL ATILLASOY

DENETLEME KURULU

Prof. Dr. ALI NACİ AKANS

İTÜMD olarak seçimlerin hayırlı olmasını diliyor, bugüne kadar Amerika & Kanada'da İTÜMD faaliyetlerini başarı ile temsil eden Sayın Yüksel ATILLASOY'a sağlıklı uzun ömür diliyoruz. Yönetim organlarına seçilenleri kutluyor, çalışmalarında başarılar diliyoruz.

İletişim:

www.itumdusa.org

itu-usa@googlegroups.com

feray1@aol.com

İTÜMD Amerika-Kanada Başkanı Derneğimizi Ziyaret Etti

Yönetim Kurulu Başkanlığı'na yeni seçilmiş olan sayın Feray Girgin ve Amerika'da ikamet etmekte olan üyelerimizden sayın Belgin Çuhacı, derneğin Florida bölge temsilcisi sayın Burhan Garipağaoğlu dernek merkezimizi ve ziyaret ederek yönetim kurulu üyeleriyle bir araya geldiler.

Çok sıcak bir ortamda geçen görüşmelerde gündemdeki ortak konularımız ve gelecekteki projeler üzerinde görüş alış verişinde bulunuldu. Ülkemizin Amerika'da her yönden tanıtımına yönelik "Türkevi Network Projesi" ve soydaşlarımızın çalışmaya başlamalarına katkı sağlayacak

"Profesyonel Mühendislik İmtihani Müessesesi" nin kurulması ile ilgili projeler üzerinde konuşuldu. Bizde İTÜMD olarak Amerika - Kanada İTÜMD INC.'in çalışmalarını gönülden desteklediğimizi ifade ettik.

Güneş Arabaları

İTÜ'de bir grup öğrenci, zaman zaman hocalarının desteğini de alarak, yaptıkları güneş arabalarıyla çok önemli yarışlardan ödüllerle döndüler.

İstanbul Teknik Üniversitesi'nin (güneş enerjili taşıtları ARIBA ve ARIBA II, TÜBİTAK Bilim ve Teknik Dergisi tarafından 21-22 Temmuz 2006 tarihlerinde İstanbul Park pistinde düzenlenen "Formula G - Güneş Arabaları Yarışı Türkiye Şampiyonası"nda ilk iki dereceyi aldı. Daha öncesinde de İTÜ'nün güneş arabaları, 6-9 Temmuz 2006'da İzmir'de gerçekleştirilen Ege Kupası'nda aynı araçlarla birincilik ve üçüncülük almıştı. İki yarışmanın yarı finallerinde de derece alan İTÜ takımı, Özgün Tasarım Ödülü ile birlikte toplam 9 kupanın sahibi oldu.

Biz de ARIBA Ekibi ile buluşup, başarılarını ve projelerini konuştuk.

İTÜMD: Proje nasıl oluştu? Sizler nasıl katıldınız bu projeye?

ARIBA: 3. sınıfta olan üç Elektrik Mühendisliği öğrencisi ve bir Kontrol Mühendisliği öğrencisi ile başladık. 2003 yılında Bilim Teknik dergisinde yarışma hakkındaki yazıyı okuyunca güneş enerjisi ile çalışan bir araba yapmaya karar verdik. İlk toplantı 2003 Eylül'de yapıldı. Toplantıda yaklaşık 20 kişi vardı. Orada alınan kararlarla 4 alt grup kuruldu: mekanik, elektrik, aerodinamik ve organizasyon.

Önce yurtdışında yapılmış projeler incelendi, sonra uzun

Sonra bu gözeleri aerodinamikçi

arabaya karşıdan bakıldığında, en geniş alanı mümkün olduğunca dar tutmaya çalıştık. Bunları yaparken de mekanikçi arkadaşlarla beraber, arabanın karakteristiğine göre şekil vermeye çalıştık. Kırka yakın kabuk değişimi yaptık diyebiliriz. Aslında bir yandan kabuk tasarlanırken diğer yandan da güneş gözeleri tasarlanıyordu ve aynı zamanda süspansiyon sistemi üzerinde çalışılıyordu. Yani disiplinler arası çalışma yaptık. Bazen bizim istediğimiz, tasarımlarımız üretici firmalar tarafından karşılanamadı.

Araba yapımında; Güneş gözeleri üzerinde en çok çalıştığımız noktaydı. Bu gözelerin nereden alınacağı, boyutları, vs. konular üzerinde çok durduk. Bir firma belirledik.

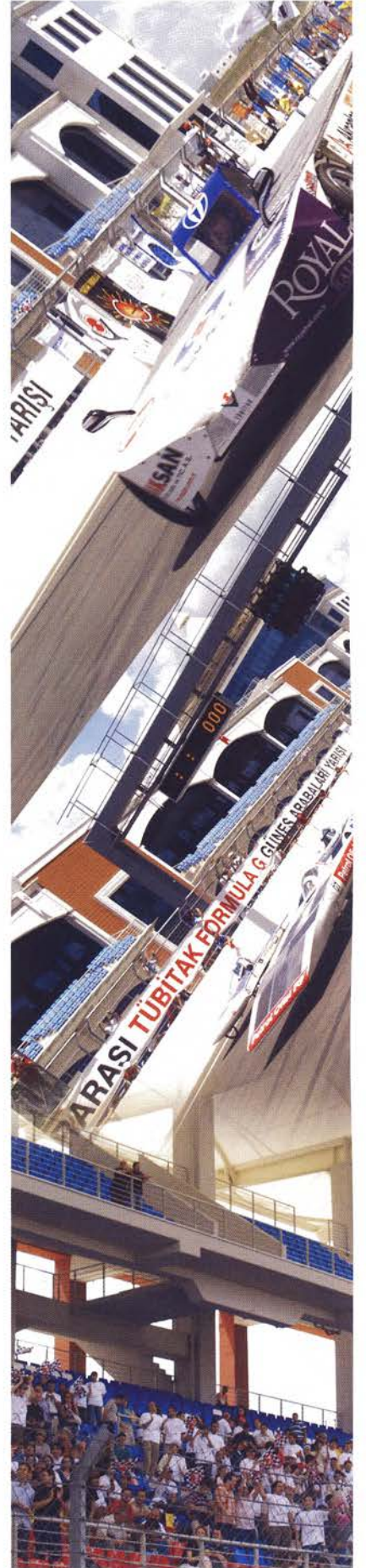
bir süre sponsor arayışıyla geçti. Tabii ki; bu konuda hepimiz çalıştık. Takım; Elektronik, Uçak Uzun, Makina ve İşletme Fakültesi'nden öğrencilerden oluştu. Öncelikli olarak aerodinamik tasarımın yapılması için Uçak Uzun Fakültesi'ndeki arkadaşlarla mekanik için Makine Fakültesi'ndeki arkadaşlarla görüştük. Takımın oluşması oldukça zahmetli oldu ve zaman aldı. Bu süreçte hocalarımızdan da destek aldık.

İTÜMD: Takım çalışması nasıl yapıldı?

ARIBA: Arabanın çok yüksek hızlarda seyrettiği durumda hava sürtünmesinin etkisi artar. O yüzden biz arabanın aerodinamik yapısıyla ilgilendik. Yani

arkadaşlarla araca uydurmaya çalıştık. Bu sırada motorla da uğraştık. Yapılan araştırma ve hocalarımızın da desteği ile motor üretildi. Bu yarışa özel bir motordur. Aküleri şarj eden bir devre gerekiyordu. Bu devreyi yurt dışından aldık. Bunun için de araştırmalar yaptık. Yani genel olarak parçalar üzerinde çalıştık.

Mekanik grubu olarak fren, süspansiyon, jant, tekerlekler, şasi, direksiyon sistemi ve kokpit üzerinde çalıştık. Yaptığımız aracın 3 tekerlekli olması biraz ilginç bir durumdu. Panellerden aldığı enerjile pisti en hızlı şekilde tamamlayacak bir araba tasarlamamız gerekiyordu. Bunun için de süspansiyon sistemimizi çok iyi oturtmak zorundaydık

Yaptığımız araştırmalar sonucunda öne ve arkaya en uygun süspansiyon sistemini kurduk. Öne iki adet, arkaya da tek salıncak süspansiyon sistemini kurduk. Daha önce hazır almayı planladığımız parçalar bizim aracımıza uymadığı için bir çok parçayı yeniden tasarlayıp ürettirdik. Fren sistemine de ralli arabalarında kullanılan sistemin bir benzerini kurduk. Fren disklerini motosikletlerden uyarladık. Direksiyon sistemi de bir çok aşamadan geçti. Önceleri geride olan direksiyonun yeri, güvenlik sebebiyle değiştirildi. Yarış

işletme ekibi mali sorunlarla ilgilendi. Önce kendimiz tanımladık, sonra kendimizi tanıttık. Tanıtım etkinliklerini sürdürdük. İki yüze yakın öğrenciyi ve aileyi yarışa götürdük.

İTÜMD: İTÜ'nün size nasıl bir desteği oldu?

ARIBA: İTÜ, bize başlangıçta 5.000 YTL'lik bir bütçe ayırdı. Laboratuvarları kullanıyoruz. Hocalarımızın da yardımları oluyor. Bu okulda

koşullarının haricinde bu enerjinin ancak yüzde yirmisi çevrilebiliyor. Eğer yüzde yüz verimle çalışılabilse bile megawattlar

esnasında gördük ki; hiçbir aracın manevra kabiliyeti bizim aracımız kadar iyi değildi. Yarıştaki diğer araçlara göre çok daha hafif bir aracımızın olmasının sebebi ise karbon fiber şasi kullanmamız oldu. Bu teknoloji Formula 1 teknolojisiyle üretilen arabalarda kullanılan bir sistem. Kurallara dahil edilen çarpışma esnasında sürücünün canlı kalmasını sağlayacak standartları sağlayan tek araba bizim arabamızdı. Bunu da teknik ekip yarış öncesi kontrollerde dolaşırken bize söyledi. Mekanik olarak hiçbir parça hazır alınmadı. İTÜ'de yapılabilecek her şeyi yaptık.

okuyan bir öğrencinin sahip olduğu hakların fazlasını kullanmadık

İTÜMD: Takımın alternatif enerji konusuna bakışı nasıl?

ARIBA: Dünyada petrol gibi fosil yakıtlar tükenmek üzere. Bu yüzden insanlar artık alternatif enerji kaynakları üzerinde çalışmaya çalışıyor. Biz de bu projemizde alternatif sürdürülebilir enerji kaynaklarının tanıtımını yapmaya çalıştık. Güneş enerjisinin önündeki temel problem şu: Dünya üzerinde metrekareye 100 watt gibi bir güneş enerjisi düşüyor. Laboratuvar

düzeyinde enerji elde edebilmek için geniş alanlara ihtiyaç var. Bizlerin yapabileceği şey insanların dikkatini bu güneş pillerine çekmektir. Fakat daha verimli güneş pillerini üretmek için ciddi araştırma geliştirme çalışmalarının yapılması gerekir.

İTÜMD: Bu projede de bir çok şey öğrenmişsinizdir.

ARIBA: Şu anda bir aracın mekanik tasarımını çok ciddi anlamda biliyoruz. Makinadaki arkadaşlar 4. sınıf ve biz 3. sınıftaki takım çalışmaları başladığında. Onlar geçen yıl mezun olduklarında sadece biz 4

sağlamak. 5 yıl sonra dahi güneş arabaları veya hidrojenle çalışan arabaların varlığını görebilmek istiyorduk. Bu nedenle bir ekip daha oluşturma fikri gelişti. Bizim yaptığımız hataları yapmayan, deneyimleri aktardığımız bir ekip. O yüzden de ARIBA 2 ekibini oluşturduk. Tam anlamıyla bizden bağımsız ama bizim deneyimlerimizi kullanan bir ekip oldu. Takımın deneyimlerinin dökümantasyonu konusunda eksiklerimiz var. Bu çalışma amatör bir çalışma. İnsanların kendi isteklerine bağlı olduğu için bu tip dökümantasyon işleri angarya işler olarak görülüp disipline edilemiyor. Düzenli olmasa da dökümanlar mevcut.

İTÜMD: Ekipte yer alanlar bu proje dışında başka projelerde yer alıyor mu?

ARIBA: Bir arkadaşımız. İP Klübü Başkanı. Şunu söylemek isterim. Biz Arıba 1 ekibi olarak 3. sınıfa gelmiş olmamıza rağmen kendimize güvenimiz yoktu. Arıba 2'deki ekip biraz daha öngörülen şeyler yapabildi. Mesleğimizle ilgili çok fazla bilgimiz yoktu. Ama bu proje atıldıktan sonra, kendinizi verdikten sonra başka şeylere gereksinim de duymuyorsunuz, zamanınız da olmuyor açıkçası.

Proje ile ilgili ayrıntılı bilgi almak ve destek olmak için;

Emre TOPARLAR,
2006 ARIBA Proje Yürütücüsü
Tel: (533) 764 84 76
E-Posta: ariba@itu.edu.tr
Web: <http://www.ariba.itu.edu.tr>

kişi kaldık. Her şeyini biz yapmak zorundaydık. Aracın arka aksı bozulduğunda makinacıları çağırma şansımız pek yoktu, zaman kaybediyorduk; çünkü hepsi çalışan insanlardı. Buna mesai harcamıyorlardı. Kendimiz yapmaya başladık ve çok şey öğrendik.

İTÜMD: İTÜ Güneş Arabaları ekibinin yapılanması nasıl? Yani o ekibe katılım

nasil? Ayrılan yani mezun olanların yeri nasıl doldurulmaya çalışılıyor?

ARIBA: Kafamızdaki plan şöyleydi. İlk sene bittiğinde elimizde bir araç vardı. Fakat yarışta bitiş görevi görememişti teknik sorunlardan dolayı; hatta 1 km gidebilmişti. Yarış bittiğinde gelecek seneye yönelik 2 hedef vardı. Yarışı bitirebilecek yeni bir araba üretebilmek ve bu projenin devamlılığını

Franz Kafka

Sevim Reşat

Bir süredir Amerika'dayım. İngilizce aksanımı düzeltmek için Washington DC'de bir dil okuluna devam ediyorum. Geçtiğimiz hafta Çek yazar Franz Kafka'nın meşhur hikayesi "böcek"i tartıştık. (yanlış hatırlamıyorsam Türkçe'ye bu isimle çevrilmişti.) Amerikalı'lar hikayenin adını "The Metamorphosis" (başkalaşım) koymuşlar.

Hikayenin kahramanı Gregor Samsa sevmediği bir işte çalışmaktadır. Çünkü babasını, annesini ve kızkardeşini geçindirmek zorundadır. Babasının hiç bir zaman düzenli bir işi olmamıştır. Bir gece Gregor Samsa rüyasında kendisini bir böcek, daha doğrusu bir böcek adam (adam boyutunda bir böcek) olarak görür. (Amerikalı'lar "cockroach" (hamam böceği) kelimesini seçmişler.) Ailesi ondan tiksirmekte ve utanmaktadır. O bir böcek gibi yaşamını sürdürürken (duvarlarda dolaşır, sırtüstü düştüğü zaman güçlüğüle doğrulabilir) bir tek kızkardeşi onu umursar, onun yaşamıyla ilgilenir. Zamanla o da bıkar ve ilgisini Gregor Samsa'nın üstünden çeker.

Şu üç soruyu tartıştık:

- 1- Bu hikayeyi ne şekilde sınıflandırırsınız, neden?
- 2- Kafka hikaye kahramanını neden bir böceğe dönüştürdü?
- 3- Böceğe dönüşmüş Gregor Samsa'nın ailesiyle ne tür bir ilişkisi vardı?
- 4- Hikayenin sonu hakkında ne düşünüyorsunuz.

Özet olarak şu görüşler ağırlık kazandı:

- 1- Hikaye oldukça düşündürücü olmakla birlikte trajiktir, ancak güldürücü bir yanı da vardır. Bu yüzden traji- komik hikaye olarak yorumlanabilir.
- 2- Gregor Samsa yaşamında istediği rolü

üstlenemediği için zamanla kendisine olumsuz yönde yabancılaşır. Çevresinden aldığı tepkiler kişiliğini zedelemektedir.

a- Kafka bu hikayeyi Almanya'da yazdı. O sıralar Alman kültürünün etkisi altındaydı. Alman toplumunda çirkin ve iğrenç yorumlanan bir insan böcek olarak tanımlanır. Bu yüzden Kafka kahramanını böceğe dönüştürdü. Zaten hikaye de Almanca'ya "Ungeziefer" (haşarat) olarak çevrildi.

3- Gregor Samsa ailesinden hiç bir zaman umduğu sevgiyi ve ilgiyi alamamıştır. Taktir edilmemektedir. Zamanla yaşamdaki rolüyle ilgili olarak kafası karışır. Öz saygısını ve kendisine olan sevgisini yitirir.

a- Kafka'nın babasıyla olan ilişkisi bu hikayeyi biçimlendirmiştir. Kafka'nın babası otoriter ve güçlü bir adamdır. Kafka ise duyarlı, sessiz bir insandır. Kendisini hiç bir zaman babasına kabul ettirememiştir, bu yüzden yaşamı boyunca kendisini başarısız bulmuştur.

4- Hikayenin sonunda Gregor Samsa babasından aldığı bir darbe sonucu ölür. Aile bunu kutlamak için seyahate çıkar. Sonderece trajik ve düşündürücü bir son.

Kafka'nın bu yapıtı Batı'da çok kabul gören ve önemsenen bir hikayedir. Sanırım daha uzun yıllar tartışılacak.

Bırakın "o" izlesin!

MPR63

- İnternet'le dünyanın her yerinden, işletmeyi "gerçek zamanlı" izleme olanağı, anında değerlendirmeye ENERJİ TASARRUFU
- RS 485 üzerinden (Modbus-Profibus) haberleşme ve SCADA uyumu
- Bilgisayar desteği ile internet / intranet üzerinden; 4 tarifeli tüketim bilgilerine, iç bellek yardımıyla geçmiş kayıtlara, anlık verilere ulaşabilme, maliyet-verimlilik analizi

- Programlanabilen alarm çıkışları
- Ölçümlerin iç belleğe otomatik kaydı
- Harmonikler ve tüm elektriksel parametrelerin ölçümü
- Kompanzasyon raporu oluşturma ve geçmiş kayıtları inceleme olanağı.
- ...

Daha fazla bilgi için: www.entes.com.tr

E/NTES® ELEKTRONİK CİHAZLAR İMALAT ve TIC. A.Ş.

Y.Dudullu Org. San.Böl.3.Cad.And Sitesi No:6 Umraniye/İstanbul Tel: 0216.313 01 10 pbx Fax: 0216.314 16 15 e-mail: satis@entes.com.tr

Ankara : Sanayi Cad. Tahsin Piyale İş Mrk. No:33/102 Ulus/Ankara Tel: 0312.311 06 87 Fax: 0312.311 06 88 e-mail: ankara@entes.com.tr

İzmir : 1201. Sokak Tesisat İş Merkezi No:Z-09 Yenişehir/İzmir Tel: 0232.469 11 99 Fax: 0232.469 91 92 e-mail: izmir@entes.com.tr

Bursa : Sakarya Mah. Yavuz Sokak No:11/A Osmangazi/Bursa Tel: 0224.256 70 78 Fax: 0224.256 70 79 e-mail: bursa@entes.com.tr

Uzaklarda Bir Barış ve Hayal Ülkesi: Yeni Zelanda

*Hermefrodit hem erkektir, hem dişidir.
Yani mükemmeldir, eksiksizdir. Onun bu şöhreti Zeus
ile diğer tanrıları bayağı kızdırır. Zeus bir yıldırımla
Hermefroditi ikiye böler. Yarısi erkek,
yarısı ise kadındır. Bu iki parça çok uzaktadırlar
ve hep birbirlerini ararlar. İşte Yeni Zelanda'da
tüm dünyadan bu kadar uzaktır. Düşmanı yoktur.
Sonsuzluğun büyüklüğünü yaşar.*

Metin: Prof. Dr. Orhan KURAL

Saydamlar: Hasan Özer
E-posta: kural@itu.edu.tr
Insan Kaynakları Uzmanı

Yeni Zelanda, Büyük Okyanus'un güneyinde bir adalar devleti. 1642 yılında keşfedilmiş; ama, tarihi bin yıl gerilere kadar gidiyor. Yeni Zelanda'nın yerli halkı Maoriler yaklaşık bin yıl önce efsanevi vatanları Hawaiki'yi terk ederek bu kıyılara ulaşacakları sırada kabile şefi Kupe'nin karısı şöyle bağırmış: "Gökyüzüne bakın! Uzun beyaz buluta bakın!...." Oysa iyice yaklaştıklarında bir de bakmışlar ki, o beyaz bulut sandıkları, çok zengin bitki örtüsüne sahip bir kara parçası. Karaya ayak bastıklarında ise bu topraklara uzun beyaz bulut ülkesi anlamına gelen "Aotearoa" adını vermişler (Ao: bulut; tea: beyaz ve roa: uzun).

Önceden hayvanlara adeta tapan, daha sonra Avrupalı misyonerlerce Hristiyanlaştırılan Maorilerin altın çağı, Pakeha olarak adlandırdıkları beyazların gelişile sona ermiş. Beyaz Bulut ülkesine ilk Hollandalılar gelmiş. Yıl: 1642. Bu kıyılara demirleyen ilk geminin adını öğrenemedim ama kaptanının adını biliyorum: Abel Tasman.

Hollandalılar, ilk karşılaşmalarında Maorilerin müziğini ve dil çıkararak gerçekleştirdikleri dansları, müzikal yeteneklerinin bir dışavurumu olarak algılamışlar. Oysa dil çıkarmak "düşmanlık" ifadesiymiş. Nereden bilsinler? Böyle bir karşılamaya biz de hakkıyla karşılık verelim diyen Kaptan Tasman, gemideki müzisyenleri öne çıkarmış. Maoriler bunu bir meydan okuma olarak yorumlayınca da kopmuş kıyamet!.. Olan müzisyenlere olmuş tabii. Tasman'ın da kafası atmış, binmiş gemisine ne haliniz varsa görün deyip ayrılmış bu kıyılardan.

Öyküden anlaşılacağı gibi tam bir keşif olmamış Tasman'ın serüveni. Gerçek bir keşif için 7 Ekim 1769'a kadar epey bir süre geçmesi, ünlü İngiliz kaşif James Cook'un Kuzey ve Güney Adalarına ulaşması gerekiyormuş çünkü. Ardından da balina ve fok avcıları, altın arayıcıları, tüccarlar, yerlilerin köylerini yerle bir ederek bu güzelim kıyılara uygarlığı getirmişler!.. Tabii gelen bu "uygarlıkla birlikte" dünyanın diğer köşelerinde olduğu gibi burada da büyük bir insan kıyımı yaşanmış.

6 Şubat 1840'ta 50 kabile şefi Yeni Zelanda'yı İngiliz kolonisi yapan Waitangi Antlaşması'nı imzalayınca "beyaz" ların egemenliği resmîyet kazanmış. Çok değil, 30 yıl içinde yarım milyon beyaz (İngiliz, İskoç ve Fransız) bu topraklara ayak basmış. Ama gelenler Avustralya'da olduğu gibi mahkûmlar değilmiş. Zaten Yeni Zelandalılar, Avustralyalılarla "mahkûmların torunları" diye alay ediyorlarmış. Bu iki komşu ülke arasında sürekli bir rekabet olduğu düşünülürse, yenir yutulur bir söz değil bu, ama yalan da değil tabii. Maorilere gelince, 1860'larda "Beyaz Adamın Öfkesi" adını verdikleri kurak topraklarda bu kez grip, çiçek, frengi gibi hastalıklara, en önemlisi beyazların onlara armağanı olan "alkole" karşı savaşmaya başlamışlar. Hayli dirençli olacaklar ki, az sayıda kalsalar da varlıklarını sürdürmeyi başarmışlar. Hatta bugün 415 bin kişiyle Maoriler, Yeni Zelanda nüfusunun ancak %12'sini oluşturuyorlar.

Yeni Zelanda ve Doğal Yaşam

İngiltere veya Japonya kadar toprağa sahip Yeni Zelanda'da nereye gitseniz yol boyunca çiçeklerle iç içesiniz. Özellikle gül çok yaygın. Özenle düzenlenmiş gül bahçelerinin yanlarından geçerken bambaşka bir ruh hali yaşıyor insan.

Rotorua yakınlarındaki, Kaliforniya çamlarından oluşan 150 bin hektarlık *Kaingaroa Ormanı*'nin oluşumu oldukça ilginç. Hükümetin 1930'larda yaşanan yoğun işsizlik döneminde, iş olanağı yaratmak için ülkeyi ağaçlandırmaya başlamasının meyvelerinden biri de işte bu orman. Dünyanın insan eliyle yaratılmış en büyük ormanlarından biri olan Kaingaroa'yı görm-enizi isterdim doğrusu. Oysa ülkemizin ormanlara ve yeşillığe olan ihtiyacı doruk noktada. Diğer yandan vatandaşlarımız dörtgözle "iş" bekliyor. Hazine arazilerinde "Ağaçlandırma" bir iş sahası olamaz mı? Her yıl Türkiye'nin toprak kaybı 500-600 milyon ton ve bu kayıp Avrupa

ve Avustralya kıtalarında erozyon sonucu meydana gelen toplam toprak kaybindan bile fazla.

Yeni Zelanda'da **enerjinin** büyük bölümü su kuvvetinden ve doğal gazdan elde ediliyor. Jeotermal enerji de kullanılıyor. Tabii onunda mahsurları var. Ama, nükleer enerji kesinlikle "hayır" diyorlar. Öyle ki, nükleer enerjiyle çalışan deniz altılarının karasularına girmesi bile yasak. Çok dıyarlılar bu konuda. Ben oradayken basında "Temiz kömür enerjisine evet mi, hayır mı?" tartışması yapılıyordu. Büyük kömür rezervleri olmasına karşın, her şey kamuğunun vereceği karar bağlı.

Eski Başkent: Auckland

Auckland, bir milyon civarındaki nüfusu ile Yeni Zelanda'nın en büyük kenti: 1840-1865 yılları arasında başkent olmasına karşın, daha sonra ülkenin orta bölümünde bulunan Wellington, "Ankara" örneğinde olduğu gibi konumu açısından başkent olmaya daha uygun görülmüş. Maori dilinde adı *Tamuki Makau Rau* o da "Yüz aşığı olan genç kız" anlamına gelen Auckland 150 yıllık bir kent. Üstelik volkanik. Çevresinde de 63 volkan bulunuyor.

Yeni Zelanda Kısa Kısa

- Yeni Zelanda her evde bulunan evcil hayvanlar ailenin değişmez bir parçasıdır. **Veteriner** ücreti uzman doktorun vizitesinden daha pahalıdır. Kediniz ameliyat olacaksa narkoz yada antibiyotik kullanma izni için size sayfalarca doküman imzalatıyorlar.
- Bankalarda **solaklar** için özel hazırlanmış çek defterleri vardır.
- Kütüphanelerde yaşlı ve görme bozukluğu çekenler için bazı kitapların büyük punto baskıları bulunur. Görme özürlüler için ise bu kitaplar kasete okunmuştur.
- Bu ülkede herkesin bir **hobisi** vardır. Emekli mühendis maket gemi modelleri yaparken, bir hakim çeşit çeşit orkideler yetiştirir. Bir ev hanımı kurşunlu harika vitraylar hazırlar. Bir hemşire ise çocuk kitaplarını kaleme alır. Birçok evde davul, saksofon veya piyano bulunur.

• Kişi başına düşen **golf sahası** bakımından da Yeni Zelanda dünyada birincidir. Bu ülkede dörtüzyüz adet golf sahası var.

• Ozon tabakasının Yeni Zelanda üstünde incelenmesi sonucunda **cilt kanseri** vakaları bu ülkede hızlı bir artış göstermiş.

• Yeni Zelanda'da **partnerler** sayısı artıyor. Yani evlenmeden önce bir arada yaşamak! Ayrıca tek başına "anne" olanların sayısı da pek küçümsenemez.

• Yeni Zelanda'da **noel** sıcağı kutlanır. Herhalde Noel Baba hediyelerle birlikte evlere kızak yerine dalga sörfü ile ulaşıyor olmalı.

• Yeni Zelanda'yı 2005 yılında **hanımlar** yönetiyordu. Başbakan İşçi Partisi Lideri Helen Clark, ve Kraliçe tarafından atanan genel vali ise bayan Kath Tizard.

• Yeni Zelanda **sosyal haklar** ve güvenceler açısından dünyanın en önde gelen ülkesi olarak kabul ediliyor.

• Yeni Zelanda'da sosyal ile sağlık hizmetleri ücretsiz ve mükemmel. Hatta bazı turistlerin kasıtlı olarak buraya gelip hastalanmasını önlemek için 70 yaşından yaşlılara vize vermek için bir sağlık raporu isteniyor.

• Yeni Zelanda'da iki yarasa türü hariç memeli hayvan yok. Dünyanın uçamayan tek papağanı Kakapu ile dünyadaki tek Alp

papağanı kea sadece bu ülkede bulunuyor. Kiwi dahil diğer uçamayan kuşların varlığı adada **yırtıcı hayvan** olmamasına bağlıyor.

• İddalara göre Wright kardeşlerden iki yıl önce Yeni Zelandalı Richard W. Pearse kendi yaptığı kanatlı özel bir uçakla 91 metre yükseklikte **uçmayı** başarmış.

• **Maoriler dillerine** dolayısıyla kültürlerine sahip çıkmışlar. Ayrıca kendi radyo ve televizyonları var.

• Aslında yasal olarak her okulda Maori dili öğretilmesi gerekiyor. Ancak artık "yaşamıyor" diye bu dile hem veliler hem de öğretmenler pek sıcak bakmıyor. Maori çocukların fazla olduğu okullarda bu lisan daha yoğun öğretiliyor.

• Yeni Zelanda'da birçok kent ve kasaba ismi yerli Maori dilinde. Bunlardan biri **Guinness Rekorlar Kitabına** girmiş bile. 85 harften oluşan bu kelime "dünyanın en uzun yer ismi, anlamı mı onu "sormayın"! Taumatawhakatangihangakoauauotamateaturipukakapiki maungahoronukupokaiwkenauakitanatahu"

• Yeni Zelanda tanıtımında tamamı kuzey ve güney adada çekilen Lord of Rings (Yüzüklerin Efendisi) filminin büyük katkısı olmuş. Hani tropik bir ormanda sahilden getirilen koskoca bir siyah piyano ile hatırladığımız "piyano" filmi de bu ülkede çekildi.

• Yeni Zelanda'nın %30'u **milli park** olarak ilan edildi. Ayrıca yararlanılan arazinin %89'u da hayvancılığa ayrılmış.

• Yeni Zelanda ve Avustralyalılar hem yakın dosttur, hem de birbirlerini hep eleştirirler. Yeni Zelandalılar Avustralyalıları "mahkum torunları" olarak kızdırırken Avustralyalılar ise Yeni Zelandalılar için: "Bizden zaman olarak iki saat ileriler ama aslında 20 sene geriler" derler.

• Eskiden bu sakin ülkede herkes haftalık **süt parasını** kapıya bırakmış. Sütçüde toplamış. Bir defasında birisinin parası kaybolmuş ve ülkede büyük bir skandal yaşanmış.

• Rotorua'nın yakınındaki Waihi kasabesindeki **Martha Hill** altın madeni yıllarca Bergama ile aynı metot ile yani "siyanür" kullanılarak altın üretmektedir. Waihi kasabesinde hava pırl pırl ve bölge yemyeşildir. Kısa bir not: Sonunda engellerden bıkan Amerikan şirketi Bergama'daki altın ocağını satıp gitti.

Ben ve çok sevgili gezi dostlarım acaba bu dertsiz, insana saygılı, bol yeşillikli ve çiçeklerle donanmış, ekonomik sorunu olmayan ülkede bir süre kalsak mı dedi! Ama insanın hiçbir sorunu, uğruna mücadele edeceği bir amacı olmazsa, hayatın çok sıkıcı ve tekdüze olacağını da biliyorduk!... Yeni Zelanda'dan Singapur'a doğru yola koyulurken en çok Maorilerden ayrıldığıma üzüldüm. Belki bir gün, burada veya başka bir yerde yeniden karşılaşırsınız bu özel insanlarla... Kim bilir!...

Neyzen Ali Tüfekçi ile Röportaj

Türk müziği usta çırak ilişkisiyle ilerledi, çok uzun yıllar nota olmadı. Ne zaman nota giriyor, bu iş bilimselliğe dönüşüyor. Türk müziği yapısında amatör ruh ve usta çırak ilişkisi var bu ruh bizim kalbimizde var. İTÜ'de kaliteli hocalarımız var.

İTÜMD - Ney üflemeye ne zaman başladınız?

Ali Tüfekçi: İlkokulu bitirdikten sonra 1991 yılından itibaren ney üflemeye başladım. O yaşımdan beri kulağım hep Türk müziği seslerinde, ney, tambur seslerinde. Ney, çok güzel ve sabır gerektiren, çok çalışılması gereken, bir o kadar da canlı canlı yaşanması gereken bir enstrüman.

İTÜMD - Ailede müzisyen var mıydı, sizin müzisyen olmanızda etkili olan?

Ali Tüfekçi: O yaşlarda kendiniz karar veremiyorsunuz ben ney ile uğraşacağım diye. Tabii ki aile yönlendirmesi var. Annem ve babam amatör olarak uğraşırlardı. Annemde ud ve tambur merakı vardı. O zamanlar şu an klasik koro da tambur sanatçısı Mehmet Aydemir, Annem ve Babama tambur dersi vermek üzere evimize gelirdi.

İTÜMD - Ney biraz sonradan keşfedilen bir enstrüman oldu, değil mi?

Ali Tüfekçi: Son on-on beş yıldan beri ney çok daha geniş kitlelere yayıldı. Ney'in kökenine baktığımızda; tasavvuf müziğiyle özdeşleşmiş, Mevlevî ayinlerinin bir numaralı sazı olmuş, Tekkelerde, Dergâhlarda üflenmiş, Fasillarda, Türk müziğinde,

Osmanlı saray müziğinde çokça geçiyor. Başta Sultan Selim olmak üzere Padişahların ney üflediği bilinmekte. Yani kökeni tasavvuf müziğine ve sanat müziğine dayanan köklü bir geçmiş var. Günümüzde, değişen hızlanan yaşam tarzıyla birlikte ney de bu süreçte, içe dönük tarzını değiştirerek dışa dönük bir saz olmaya başladı. Bundan mutluluk duyuyorum.

İTÜMD - Ney için, üfleyenin sesine göre farklı sesler çıktığı söylenir. Bu tarz üflemelilere has bir özellik mi yoksa neyin kendine has bir özelliği mi?

Ali Tüfekçi: Bu ney'e has bir durum. Bildiğiniz gibi ney kamıştan yapılıyor. İlk halinde delikler yoktur. Ney'de paravâne, paşpâre kısımları vardır. Paşpâre ney'in ucundaki ney'den gür ve kontrollü ses çıkarmaya yarayan bölümdür. Boynuzdan yapılır. Ney'i dış etkenlerden korumak için biri başta diğeri sonda olmak üzere iki paravâne vardır. Altı önde ve biri arkada olmak üzere yedi delik mevcuttur. Sorunuza gelince, paşpâre çok önemli ama kişilerin yaşamışlıkları, hissiyatları farklı olduğu için ben bu neyde aynı notayı başka çıkarırken başka biri başka şekilde çıkarır. Bu da biraz Ney'in tasavvufia olan bağlantısından kaynaklanıyor. Tasavvufta değişik renkler değişik kokular var. Tasavvufta ney insanı temsil eder. Ney'in dokuz boğum olması, insanın gırtlığının da dokuz boğum olması gibi benzerlikler var. Ney'den çıkan ses insanın feryadını dile getirir. Hz. Mevlânâ'nın gelişiyile beraber

Mesnevî'sindeki ilk dokuz beyit "dinle neyi ..." diye başlar. Ney'den çıkan ses "beni kamışlıktan çıkardıktan beri erkek ve kadınları etkiledim" der. Sesinde devamlı gerçek sevgiliye bir yakarış vardır.

İTÜMD - Türkiye'de iyi ney ustaları var mı?

Ali Tüfekçi: Başta ney açımı çok hassas, aceleye gelmemesi gereken bir iş. Makineden çıkmadığı için yapanın yaşayarak sesleri açması gerekiyor.

İTÜMD - Batı müziği enstrümanları ile karşılaştırsak, mesela yan flütten ne gibi farklılıkları var?

Ali Tüfekçi: Burada devreye sistemler giriyor. Batı müziğinin sistemi ve Türk müziğinin sistemi. Türk müziğini Batı müziğinden ayıran nokta, komalı sesler olması. Türk müziği ses sisteminde bakiye aralıkları mevcuttur. Batı müziğinde bunu bulamıyoruz. Türk müziği makamlara yönelik, komalı sesler içerir. Bu sesler duygu yüklü seslerdir.

İTÜMD - Ney doğaçlamaya ne kadar elverişli? Ya da sizin doğaçlamaya bakışınız ne

Ali Tüfekçi: Aşkı en fazla yaşadığım, kendimi sınırsız hissettiğim anlar doğaçlamadır. Kapatırsınız gözlerinizi kendinize dönersiniz. Ney de bu doğaçlamaya çok açık bir enstrüman. Zaten "ney size çaldırıyor, siz neyi çalmıyorsunuz" sadece size düşen makâmı bilmek kalıyor.

İTÜMD - Konservatuara gelmek isteyen insanlar olabilir. İTÜ konservatuvarını önerir misiniz? Siz aynı zamanda araştırma görevlisiniz. Bu enstrüman felsefesiyle öğrenilmesi gereken bir şey Teknik Üniversite'de böyle bir altyapı içeriyor mu?

Ali Tüfekçi kimdir?

- 1981 yılında İstanbul'da doğmuştur.
- İlköğretim sonrası İstanbul Teknik Üniversitesi Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı'na girdi. Ney ve Musikî Hocası Yrd.Doç.Dr.Süleyman Erguner'den büyük feyz olarak derslerine devam etti ve Lise ve lisans eğitimini dereceyle bitirdi.
- Dr. Süleyman Erguner başta olmak üzere Erol Sayan, Prof.Alaaddin Yavaşca, Prof.Selahaddin İçli gibi çok değerli hocalarla çalışma imkanı buldu.
- Üniversite yıllarında T.R.T İstanbul Radyosunun daveti üzerine girdiği sınavı kazanarak 'Ney' sanatçısı olarak göreve başladı.
- Lisans eğitimini tamamladıktan sonra İ.T.Ü Sosyal Bilimler Enstitüsü Temel Bilimler Bölümünde 'Türk Musikisi' programında Lisansüstü eğitimine başladı. 2001 yılında İ.T.Ü Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı'nda 'Ney' sazı öğretim görevlisi olarak çalışmaya başladı. Aynı yıl İzmit Büyükşehir Belediye Konservatuvarı'nın davetiyle 'Ney' sazı öğretim görevlisi olarak görevine başladı.
- Ülkemizin önde gelen müzisyenleriyle Amerika, Fransa, İtalya, Almanya, Yunanistan, Japonya, Hollanda, Tunus başta olmak üzere birçok yurtdışı ve yurtiçi konserlere ve etkinliklere katıldı. Şu an İ.T.Ü Sosyal Bilimler Enstitüsü Müzikoloji Bölümünde Doktora öğrenimini sürdürmektedir.
- Diğer yandan İ.T.Ü Konservatuvarı, İzmit Belediye Konservatuvarı ve T.R.T İstanbul Radyosunda görevlerine devam etmektedir.

Ali Tüfekçi: Türk müziği usta çırak ilişkisiyle ilerledi, çok uzun yıllar nota olmadı. Ne zaman nota giriyor, bu iş bilimselliğe dönüşüyor. Türk müziği yapısında amatör ruh ve usta çırak ilişkisi var bu ruh bizim kalbimizde var. İTÜ'de kaliteli hocalarımız var. Örneğin; Alaatin Yavaşca, Selahattin İçli, Erol Sayan, Süleyman Ercümer, Niyazi Sayın gibi Türk müziğinin köprüleri diyebileceğimiz, bizi geçmişimizle Mesut Cemil'lerle, Tamburi Cemil Beylerle aramızda köprüleri kuracak o isimler. O isimlerin hepsi İTÜ Türk Müziği Devlet Konservatuvarında. Bu önemli bir şey. Buraya gelecek öğrenciler bu değerli hocalardan ders alıp hem işin bilimselliğini öğrenip hem de hiçbir yerde göremeyecekleri parayla pulla ölçülmeyecek olan onların anılarını usta çırak ilişkileriyle öğrenecekler. Yani hem işin bilimselliğini hem de maneviyatını bulabileceklerdir.

İTÜMD - Yakında etkinlikleriniz var mı? Mezunlar Derneği'yle İTÜ'lü kurumları buluşturmaya çalışıyoruz. Bu amaçla, elimizden geldiğince İTÜ'deki etkinlikleri duyurmaya çalışıyoruz.

Ali Tüfekçi: Bir İTÜ evladı olarak, ben de bir özeleştiriyi yapmak durumundayım. Maalesef müzik anlamda veya kültürel anlamda İTÜ'lüler arasında bir köprü yok. Ama çok net bildiğim gelişmiş ülkelere bakınca müziği önemli bir şey. Bir ülke müziğine yatırım yapar değer verirse bunu karşılığını alır yani aslında müzik kalkınmada da önemli şartlardan biridir. Bizde Türkiye'nin en değerli okullarından biridir diyebiliriz. Çoğu okulda müfredatını İTÜ Konservatuvarı'ndan alıyor. Bu yönden konservatuvarın öncelik görevi de var. Ancak Konservatuardan yeterli kadar faydalanılmıyor. Ama arada bir köprü olsa bundan sonra bunlar yapılacak buna eminim.

İTÜMD - Zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

Yarış Yelkenciliği

Türkiye'de yarış yelkenciliği son yıllarda heyecanlı bir şekilde kendini göstermektedir. Yarışların kalitesi gittikçe artmakta, katılan ekipler birbirlerini daha fazla zorlamaktadırlar. Artan yelkenli tekne sayıları, sponsor destekleri yarışlara olan ilgiyi artırmış ve yelken sporunun popülaritesi her geçen gün artmıştır.

Tarihi milattan önceki yıllara dayanan yelkenli tekneler Mısır'lılardan Roma'lılara, Çin'lilerden Osmanlı'lar ve Portekiz'lilere kadar birçok uygarlık ve halk tarafından benimsenmiş ve tarihlerinde önemli roller oynamışlardır. Zaman içerisinde ticaret, donanma ve denizgücünde kullanılmasının yanısıra bir spor olarak da benimsenmeye başlamıştır. İlk yelkenli tekne yarışları 1660 yılında İngiltere'de düzenlenmiş ve günümüze kadar dünyanın çeşitli yerlerine yayılmıştır. Bugün dünyanın her yanında; Avustralya'da Sydney Hobart, U.S.A.'da America's Cup, Avrupa kıyılarında Fastnet ve dünya etrafında Volvo Ocean Race gibi büyük ve prestijli yarışlar düzenlenir hale gelmiştir. Özellikle 20. yüzyılda popülaritesi artan yelken sporu 1896 yılından bu yana olimpiyatlardada yerini almaktadır. Bugün dünyada hem hobi hemde spor olarak pek çok kişi tarafından benimsenen yelken sporu ülkemizde de gereken önemi kazanmaya başlamıştır. Yelken federasyonu takvimindeki yarışların sayıları artmış ve daha fazla tekne yarışlara katılmaya başlamıştır.

Yelken sporunun en üst seviyesi, yarışmaktır. Hızlı olmak, zamanı iyi kullanmak, takım ruhunu ve ekip uyumunu sağlamak öncelikli amaçtır. Hataya ve zaman kaybına tahammül yoktur. Tüm ekip görevini bilir ve oluşabilecek tüm ani değişikliklere karşı hemen müdahale etmek için hazır bekler. Hava koşulları ne olursa olsun yat ve ekipmanı en üst performansı yakalayabilmek için sürekli zorlanır. O yüzden yarışlarda kırılmış direkler, yırtılmış yelkenler veya parçalanmış ekipmanlar görme olasılığı yüksektir. Yarışmak için deneyimli ve ne yapacağını bilen ekip gerekir o yüzden ekip uyumu olması şarttır. Üstelik yarışçılar teknede oluşabilecek her türlü aksaklığa karşı bilgili olup en kısa sürede gerekli müdahaleyi yapmalıdırlar. Ekipten bir kişinin hatası bile, yelkenli yatın hızını büyük oranda etkileyebileceği için, bilgi kadar da ekip uyumu önemli gereksinimdir. Uyumlu

ekip zamanla takım ruhunu kazanır ve bu ruh ile hareket eder. Örneğin; bir futbol maçında oyun, büyük olasılıkla topun olduğu yerde geçer ve sahadaki topa en uzak oyuncu gerek yeri gerekse de görevi bakımından oyuna dahil olamaz. Yelkencilikte ise herkes aynı anda uyumlu olarak çalışmak zorundadır. Bu yüzden yelken yarışçılığı zordur ve dünyadaki hiçbir ekip sporuna benzememektedir. Ayrıca günümüzde bazı büyük şirketler kendi yöneticilerinden oluşturduğu ekiplerle yelken yarışlarına katılmaktadır. Amaçları denizciliğin felsefesini anlarken; ekip çalışması, liderlik, problem çözme, kaos yönetme, doğru zamanda doğru yerde olup doğru işi yapma gibi konulardaki tecrübeleri yaşayarak öğrenmek ve bu konularda farkındalık ve sinerji yaratmayı sağlamaktır.

Türkiye’de yarış yelkenciliği son yıllarda heyecanlı bir şekilde kendini göstermektedir. Yarışların kalitesi gittikçe artmakta, katılan ekipler birbirlerini daha fazla zorlamaktadırlar. Artan yelkenli tekne sayıları, sponsor destekleri yarışlara olan ilgiyi artırmış ve yelken sporunun popülaritesi her geçen gün artmıştır. İki üç yıl öncesine kadar yelken eğitimi almak isteyen kişi sayısı sınırlıyken şimdilerde değişik yelken eğitim kurumlarının da açılmasıyla bu sayı inanılmaz bir şekilde artmıştır. Ayrıca bazı üniversitemizde yelken takımları kurulmuş ve verdikleri eğitimlerle hem teorik hemde pratik yönden donanımlı genç sporcuları yelken sporuna kazandırmışlardır.

Ayrıca yarışların üç tarafı denizlerle çevrilmiş ülkemizin değişik bölgelerinde yapılması, yelken yarışçılığını dahada keyifli hale getirmektedir. Çünkü her bölgenin rüzgar, akıntı, sıcaklık ve deniz coğrafyası birbirinden farklıdır. Bu da yelken yarışçılığının dinamizmini gösterir. Değişen tüm koşullara karşı doğaya uyum sağlamak ve daha da önemlisi ona saygı göstermeyi bilmek...Büyük Güney Yarış’ında İstanbul’dan Turgutreis’e yapılan sekiz günlük maceralı seyir, Bosphorus Cup’ta İstanbul Boğazı’nın eşsiz güzelliğindeki onlarca tekne ve bu sene yüzün üzerinde teknenin katıldığı Vakko Sailing Cup...Yarışlarda oluşan manzaralara bakıldığında görsel ve estetik yanları ile de yarışlara ve izleyenlere büyük keyif vermektedir. Denizlerdeki tüm görsel şöleniyle birlikte yelken yarışçılığı tamamen sportif, dinamik, paylaşımcı ve anında karar vermesi gerektiren bir spordur.

Peki bu yarışlara kimler katılıyor? Hangi kurallara göre yarış yapılıyor?

Yelken yarışları ve uluslararası müsabakalar Uluslararası Yelken Federasyonu tarafından düzenlenmektedir.

Öncelikle yarışacak tekne gerekiyor. Tekne sahibi Türkiye Açık Deniz Yat Kulübüne başvuruda bulunarak teknesinin IRC belgesini alıyor. Böylece hangi sınıfta yarışacağı ve rating’i belli olmuş oluyor. Rating o teknenin özelliklerinin puana yansımış şekli. Yüksek rating daha iyi özelliklere ve donanımına sahip teknelere veriliyor. Tabi ki teknenin özelliklerinin iyi olması tekne sahipleri için önemli fakat yarışlarda düşük rating avantaj sağlayabiliyor. Yarışı aynı anda bitiren teknelerden rating’i düşük olan tekne yarış önde bitirmiş oluyor. Tüm dünyada yarışlar Uluslararası Yelken Yarış Kuralları’na göre yapılmaktadır. Kurallar yarış formatını, güvenli ve adil yarışın nasıl olacağını, puanlama sistemini ve iki veya üç tekne karşılaştığında hangisinin yol hakkı olduğunu belirler. Ülkemizde yapılan tüm yelken yarışları Uluslararası Yelken Yarış Kuralları (ISAF) ile Açıkdeniz Yarış Birliği Kuralları’na (RORC) göre Federasyon tarafından ilan edilir ve oluşturduğu yarışma kurulu tarafından yönetilir.

Ben, Pierre Rivière...

İTÜ Mezunlar Tiyatrosu Ekim 2006 tarihinden itibaren daha önce Güllünc Kibarlar, Macbeth gibi birçok projede bir araya geldiği Seyyar Sahne ile birleşti. İTÜ Mezunlar Tiyatrosu bundan sonra Seyyar Sahne adı ile çalışmalarını sürdürecektir. Yeni sezonda Michel Foucault'nun "19. Yüzyılda Bir Aile Cinayeti" alt başlığıyla yayınladığı ve annesini, kız kardeşini ve erkek kardeşini öldüren 20 yaşındaki bir köylü gencin etrafında dönen tartışmaları, mahkeme kayıtlarını, doktor raporlarını, tanık ifadelerini ve en önemlisi de katilin kendisini ve işlediği suçun nedenlerini anlattığı "Hatırat"ını içeren kitabından yola çıkarak Ben Pierre Rivière... adlı etkinlik hazırladı.

Grup, çalışmanın bir 'gösteri' olmamasına çalışmış ve bu bakımdan bitmemiş bir oyuna, bir provaya tanıklık etmeye, daha doğrusu bir 'buluşmaya' çağırıyor seyircisini. Seyyar Sahne Pierre Rivière'in metnini sahneye taşırken, Pierre'in ve kurbanlarının

hatırasına saygısızlık etmekten, onu ve hikayesini grubun teatral hırslarına alet etmekten kaygı duyulmuş. Bu nedenle de bu etkinliğe 'gösteri' yerine 'buluşma' demeyi tercih etmiş.

Oyuncu yönetmenliği ve rejisini Celal Mordeniz'in yaptığı oyunda, metin düzenlemesi Oğuz Arıcı, prova notların Özgül Akıncı, Prova belgeleme Murat Kürtün tarafından yapılmış. Farklı bir çalışma süreci ile oluşan etkinliğin izleyicileri olarak da Sezin Bozacı ve Özgür Akarsu yer almışlar.

Etkinlik İstanbul'un farklı mekanlarında yıl içinde gösterime girecek. Ben Pierre Rivière... ile ilgili www.seyyarsahne.com veya <http://www.pierreriviere.org> adreslerinden daha geniş bilgi alınabilir.

Bizde İTÜ Mezunları Demeği olarak arkadaşlarımıza bundan sonraki yolculuklarında başarılar diliyoruz.

**Dünyanın
Malzemesi
Dünya
Kalitesiyle**

Takım Çelikleri

Soğuk İş Çelikleri

- > Extra Nr.45 (1.1730) : Kalıp hamileri için ideal çelik
- > EPM 2 (1.2162) : Çıva çelığı yerine, daha yüksek aşınma dayanımı
- > CPPU (1.2379) : 4 mm'ye kadar sacların kesme ve bükme kalıplarında
- > CPW (1.2436) : 2 mm'ye kadar sacların kesme ve bükme kalıplarında
- > VNC 4 (1.2767) : 4 mm ve üstü kalın sacların kesme ve bükümünde
- > WP 7 V : Hem 60-62 RC sertlikte, hem tok, PVD kaplama imkanı
- > CPOH : Aşınma dayanımı ve tokluk bir arada, PVD kaplama imkanı
- > CPR : Çok yüksek aşınma dayanımlı, 63-64 RC'de kullanılabilir

Plastik Kalıp Çelikleri

- > Extra Nr.45 (1.1730) : Kalıp hamileri için ideal
- > HC 50 (1.2083) : Paslanmaz plastik kalıp çelığı
- > EPM 2 (1.2162) : Kolon ve burç yapımında
- > MCMS (1.2312) : Çok hızlı işlenebilen, 27-33 RC'ye ön sertleştirilmiş
- > R 65 (1.2316) : Paslanmaz plastik kalıp çelığı (27-33 RC)
- > MCME (1.2738) : Ayna parlaklığı sunabilen çelik (27-33 RC)
- > ECN 4 M (1.2764) : Aşınma dayanımı ile birlikte yüksek parlaklık
- > VNC 4 (1.2767) : %4 nikel içeren, aşınma dayanımı yüksek çelik
- > NI 50 (1.8550) : Yuvarlak ölçülerde nitrasyon çelığı (27-33 RC)

Sıcak İş Çelikleri

- > WP 5 (1.2343 ESR) : Alüminyum enj. kalıplarında ESR kalitesi ile daha rahatsız
- > WP 5 V (1.2344 EFS) : Çok ince yapılı EFS yapısı, kalıplarınızda fark yaratır
- > DM 3 (1.2365) : Su ile soğutulabilen kalıplarda ideal
- > DM 3 X (1.2367) : Yüksek verimli sıcak iş kalıplarında veya maçalarda
- > A 50 (1.2714) : Dövme kalıplarında 37-42 RC sertlikte veya tavlı durumda
- > DM 3 Co (1.2885) : En yüksek performanslı sıcak iş çelığı, %3 Co'lu

Yüksek Hız Çelikleri

- > DMO 5 (1.3343) : Yalnız kesici takımlarda değil, kesme kalıplarında da ideal
- > EMO 5 CO 5 (1.3243) : % 5 kobaltlı yüksek hız çelığı
- > EMO 9 COH (1.2347) : % 7 kobaltlı yüksek hız çelığı
- > EMO 12 (1.3207) : % 10 kobaltlı yüksek hız çelığı

Paslanmaz Çelikler

- > Corresist 5 : 60-62 RC'ye kadar sertleştirilebilen çelik
- > HCN : 1300°C'ye dayanıklı
- > FN 15 X : PVC kalıplarında ideal
- > 1.4034 : 27-33 RC sertlikte, martensitik paslanmaz çelik
- > 1.4028 : 27-33 RC'ye ön sertleştirilmiş
- > 1.4057 : Nikelli (27-33 RC)
- > 1.4122 : Ön sertleştirilmiş (27-33 RC)

Aşınma Dayanımlı Levhalar

- > Durostat 400 : 40 RC sertlikte, St 37, St 52 yerine daha ince ölçülerde kullanıma rahatlığı
- > Durostat 500 : 50 RC sertlikte, kullanıma hazır, manganlı saclar

Soğuk İş Çelikleri

- > Toz Metal Ürünü Çelikler : PMD M-4 / PMD 10
PMD 30 / PMD 9 / PMD 23 / PMD 60
- Hem sertliği (64 RC) hemde tokluğu yüksek çelikler grubudur.

Demir Dışı Kalıp Malzemeleri

Alüminyum Alaşımları

- > Alu 2017: 125-130 HB sertlikte
- > Alu 5080: 80 HB sertlikte
- > Alu 5083: 50-60 HB
- > Alu 6082: 80-100 HB
- > Alu 89:160-180 HB
- 5 değişik sertlikteki alüminyum alaşımlarından biri belki sizin imalatınıza da uygundur

Sert Bakır Alaşımları

- > Puntalık Bakırlar - Cupromax - Cupro CB
- > Berilyumlu Bakırlar - Cupro B2, Cupro CB
- > Pistonluk Bakırlar - Cupro NS
- > Erozyonluk Bakırlar - Cupromax
- > Paslanmaz Punta Kaynağı İçin Cupro W 80/20
- Plastik enjeksiyonve şişirme kalıplarında Cupro B2'yi denediniz mi?

Alüminyum Bronzları

- > Cupral 2, 8, 10
- Alüminyum bronzlarından yapılan derin sıvama kalıplarının rahatlığını sizde yaşayın...
- Ayrıca kalay bronzu yerine Cupral 2'yi tercihen ederseniz, aşınma dayanımının arttığını göreceksiniz.
- Alüminyum bronzları kendi tesislerimizde üretilmektedir.

TRİBO Sert Metalleri

- Aşınma Dayanımlı Takımlar • Haddeler
- Özel Takımlar • Kesici Uçlar • Malafalar

Dörrenberg Edelmetall

**SM
Sağlam Metal**

www.saglammetal.com

Temiz Enerji ve Greenpeace

Nurhan MOTUGAN / İnş. Yük. Müh. İTÜ 1954

İTÜ Mezunlar Dergisi Mart 2006 sayısı No:34 "Dünya'nın Geleceği Temiz Enerjide" adlı makale ile ilgili birkaç söz söylemek istiyorum.

Önce Mühendislere ait bir dergide enerji ile ilgili "derinliği olmayan" bir yazının yer almamasını tercih ederdim. Röportajı yapan Sn. N. Özlütaş ve Greenpeace üyesi Sn. Hilal Atıcı'nın, profesyonel olarak eğitimlerini bilmiyorum ama, yazının içeriğinde düzelecek o kadar husus var ki, bu kadar mühim bir konuda fikir beyan etmemeleri uygun olurdu.

Sayın Hilal hanımın Greenpeace'e mensup olmasını ve 'temiz' bir çevre için çalışmasını takdirle karşılarım. Nükleer Santrallerin 'atıkların'ın imhası ile ilgili soruşturmalar yapmasını da desteklerim. Alternatif enerji kaynakları ile ilgili, Türkiye'nin, "Rüzgar, Güneş, küçük hidro, biyokütle, jeotermal" gibi enerji kaynaklarının EKONOMİK POTANSİYELİ (ne demek istemiş?) bugünkü elektrik enerjisi ihtiyacımızı 3 kere karşılayabilecek gibi bir iddia sahibinin, Türkiye'nin Enerji gereksinimi ve mevcut kullanılabilir kaynaklarını etüd etmeden bilmeden söylediği anlaşılıyor. Ben bu yazımda Türkiye Enerji Raporunu yazmaya çalışmayacağım, bilgim buna yeterli değil, ancak bu makaleyi tenkit edecek kadar yeterli bilgiye sahip olduğumu söyleyebilirim. Son senelerde yapılmış olan Intergen'e ait üç ve Ankara'daki Doğal Gaz santralleri ile Iskenderun'da yapılmış olan ithal kömüre dayalı santraller yapılmamış olsaydı Türkiye bugün elektriksiz kalırdı. Tabii yapılmakta olan ve yapılacak Hidroelektrik santraller var, bunların ekonomik olmayanları da devreye girse,

Türkiye Doğal Gaz veya ithal kömüre dayanan santraller yapmadıkça yılda %8-10 artan ihtiyacını karşıması mümkün değil. Rüzgar enerjisi yatırımları durulamıştı hızla devam ediyor. Ancak hiçbir ülkede yüzde 5 veya on dan fazlasını karşıladığı görülmemiştir. Diğer taraftan rüzgar sürekli olmadığı için sadece ona güvenen bir işletme düşünülemez. Rüzgar enerjisi kadar başka kaynağınız olacak (kömür ve / veya hidro) gibi rüzgar kesilirse devreye girecek. Nükleer santraller çalışınca durmaz onun fazla enerjisini bazen hidropump storageolik santrallerde suyu tekrar pompa ile yukarı basarak ve yeniden düşüm yaparak elektrik üretiyorlar. Jeotermal üretim ülke ihtiyacının yanında binde mertebelerinde kalıyor. Güneş enerjisi dünyada diğer ülkelerde de henüz elektrik üretiminde fazla bir yer almıyor. Geriye istemeseniz de Nükleer Enerji kalıyor. Güvenlik dolayısı ile ilk yatırımı fazla ancak yıllar yakıt ihtiyacı ve bedeli çok düşük. Atıklar için yetkili kaynaklardan güvenilir bilgiler aldıktan sonra başka bir makalede yazmak isterim.

Başka ülkelerin ellerinde kalmış 1960 modeli tesisleri almak gibi bir iddia ile bütün yetkilileri ve yapımcıları gerekse ortakları olacak yerli firmalarımızı töhmet altında bırakmak doğru değil. Her sene 1.5 Atatürk Barajı üretimine ihtiyacımız varsa "istememezük" yerine çözümler üzerinde çalışan, kaynak ve mesailerini bu yönde müsbet işlere harcayan bir 'Greenpeace'e gönüllü çalışmaya hazırım. Hidrolik enerji derken diğer bir sivil toplum örgütümüz olan "TEMA" vakfı da baraj gölleri dolayısı ile büyük verimli tarım arazilerinin sular altında kaldığı için hidrolik santrallara biraz

da haklı olarak itiraz ediyorlar. Nükleer santral atıklarını hallederseniz konu bitiyor, ama yok olan tarım arazileri bir daha yerine konmuyor. Su altında kalan yollar, yerleşim yerleri ve orada yaşayanların yerinden olması cabası. Unutmayın ki; Atatürk barajında kamulaştırma giderleri 400 milyon dolardan fazla idi. Su altında kalan tarihi eserlerde ayrı bir sorun. Çernobil çok kötü bir örnek, gerek yapım güvenliği gerekse hadisedeki gibi işletim hatası bugünkü batı ülkelerinde konu değil. Doğru, bütün dünyada bir duraklama oldu yeni yatırımlarda, fakat yenileme ismi altında ABD de üretimin yeniden ele alındığına şahit olmuştum. Bizim ülkemizde yapamacağımız en son teknolojiye dayanan santrallerin fay hattı dolayısı ile simülasyondan çevre ülkelere vereceğimiz zararları etüd ederken, Romanya'da, Bulgaristan'da, Ermenistan'da Çernobil teknolojisi ile yapılmış olan Nükleer santrallerden kendimizi nasıl koruyacağımız için de çalışmalar yapıyor muyuz acaba? Ben bu Hükümetin ve Enerji Bakanının daha ilk günden beri Nükleer demesini yukarıda yazmaya çalıştığım gerçekler karşısında yapılabilecek tek seçenek olduğu için ileri sürdüğünü, yoksa kendi halkına karşı ve rağmen Nükleer Lobilerin tesiri olduğunu hiç düşünmüyorum. Hükümetin temiz enerji için ilave prim vs. taniyarak destek verdiğini burada zikretmeliyim. Benim de mezunları arasında bulunduğum İTÜ Mezunlar Derneği'ne ait bir yayında gerçek araştırmalara dayalı tarafsız ve her kademedede vatandaşın doğru bir kaynak olarak müracaat edebileceği 'TÜRKİYE ENERJİ RAPORU' görmek dileği ile saygılarımı sunarım.

İTÜ Mezunlarının Kariyer Deneyimleri Nerede?

İTÜ Mezunları kariyer deneyimlerini kaydediyorlar; kendi belleklerine, belki de kağıtlar üzerine...

Acaba başka insanların beyinlerine de kaydetmek isterler mi?

İpek Kışlalı

İTÜ Uzay Mühendisliği Bölümü 2000 mezunu,
İnsan Kaynakları Uzmanı

İTÜ Mezunları kariyer deneyimlerini kaydediyorlar; kendi belleklerine, belki de kağıtlar üzerine... Acaba başka insanların beyinlerine de kaydetmek isterler mi?

Eminim, İTÜ'den mezun olmak üzere olan gençler sizin anlatacaklarınızı merakla bekliyorlar. Sorabilecekleri pek çok soru var size. İş hayatına çok yaklaştıkları dönemde onların en önemli desteklerinden biri siz olabilirsiniz. Kariyerinizde şu an geldiğiniz noktaya nerelerden geçerek ulaştığının hikayesini bir öğrenciyle paylaşmakla faydalı, ve olumlu bir değişim ve gelişim yaratabilirsiniz.

Bir zamanlar siz de masanın diğer tarafındaydınız. Hayalleriniz, kaygılarınız, hedefleriniz vardı. Belki de nereden başlayıp nereye gideceğinizin resmini o kadar da net göremiyordunuz.

"Herkes ne yapıyor iş hayatında?" diyerek kaynaklara, insanlara kendinizce ulaşmaya çalışıyordunuz.

Şimdi de sizin o zaman yaşadıklarınızı yaşayanlar var. Onlara taktikler sunabilirsiniz.

Aman, lütfen: "Ben zorluklarla öğrendim onlar da zorluklar yaşayarak öğrensinler.", deyip geçmeyin.

Tekerleği icat etmeye, keşfedilmiş yerleri keşfetmeye çalışarak kaybedecekleri zamanı onlara kazandırabilirsiniz. Yeni nesiller öncekilerden daha hızla ilerleyebilmeli. Ancak, bu şekilde gelişimimizin ivmesini arttırabiliriz. Projenin ilk yılında iki öğrencinin kariyer danışmanlığı sürecine katkıda bulunmak için gönüllü olarak çalıştım. Mezun olma anına geldiklerinde konuşmalarımızın sonunda her ikisinin de vurguladığı ortak nokta şu oldu:

"İnsanın kendini tanıması kariyeri için çok önemli. Süreç kendimi daha iyi tanımama destek oldu." dediler.

Onlara kendinizden bahsetmenize ek olarak kendi kendilerini de görmelerini sağlayabilirsiniz. Sorular sormalı onlara.

Kendi kendilerine sorular sormaları için yöntemler göstermeli. Kariyerinizde istediklerinizi başarırken kendinizi daha iyi tanıyıp hareket etmenizde izlediğiniz yol neydi? Paylaşın onlarla. Başka hangi yollar olabilir; görüş alışverişleri yapın.

Siz karşınızdaki öğrenciye yeni bir bakış açısı sunarken göreceksiniz o da size ve konulara farklı bir bakış açısı kazandırıyor olacak.

Bir dünya zenginleştirerek kendi dünyanızı da zenginleştirebilirsiniz.

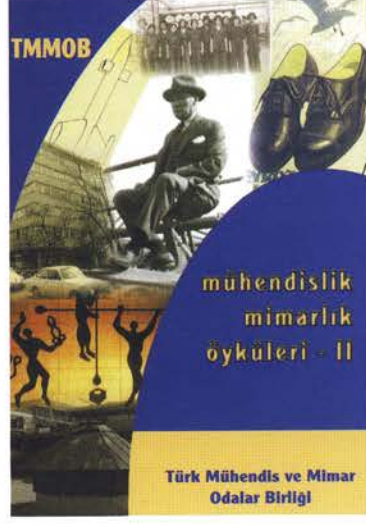
Yeni mezun olacak bir öğrencinin yüzünde kocaman bir gülümsemeyle size "Çok teşekkür ederim, bana büyük katkısı oldu bu sürecin. Ben de iş yaşamında deneyim kazandıktan sonra öğrencilere sizin gibi Kariyer Danışmanlığı yapmak istiyorum. Hepimizin böyle bir desteğe ihtiyacı var." dediğini duyarak kendinize bir hediye vermek ister miydiniz?

Bu hediye için kendinize bir şans verin; İTÜ Mezunları Derneği'nin Kariyer Danışmanlığı projesi bu şansı yakalamanız için sizin telefonunuzu ve mesajınızı bekliyor.

“Mühendislik - Mimarlık Öyküleri”

Kitap, ülkemiz sanayi gelişiminde, başarılı ilk uygulamaları hatırlatmak yada bilinmesini sağlamak, ülke kalkınmasının temeli olması gereken üretim süreçlerinde mühendis-mimarların ne denli önemli olduğunu vurgulamak ve bu süreçte yer alan bilim ve

teknik insanlarına gecikmiş bir vefa borcu ödemek için yazılmış. Mühendislik-Mimarlık öyküleri bize, öyküleri anlatılanlardan sonraki mühendis kuşaklarının kendi muhasebelerini yapabile olanağını vermektedir. Eserde Kalkınma tarihimizden kesitler yer almaktadır.

İçinde yer alan konulardan bazıları:
Fabrikalar kuran fabrika Kardemir ve Türkiye Cumhuriyeti Demir-Çelik Öyküsü, Yeşil Çay Yaprağında Demli Çay Bardağında Bir Başarı Öyküsü, Türkiye'nin Yaşadığı Hızlı Kentleşmenin Öyküsü, Bir Rüzgara Karşı Toplu Konut Öyküsü, Ptt Arla ve Teletaş'ın Öyküsü, A. Reşit Gencer'le Söyleşi
Kömüre Giden Demiryolu Cumhuriyet'in İlk Yıllarında Sanayi Politikaları ve Sümerbank, Beyaz Şekerin Acılaşan Öyküsü, Cumhuriyet'in Kuruluşundan Bir Mühendislik Öyküsü, Hüzün Sarmalında Bir Toprak Su Öyküsü, Bilişme ve Bilim Dilinin Türkçeleşmesine Adanan Bir Yaşam Seydişehir Alüminyum Bir AR-GE Öyküsü, Hilton Otelinin Kuruluş Öyküsü, İstanbul Manifaturacılar Çarşısı (İMÇ) hikayesi, vb
Mühendis Mahmut Kiper'in çabalarıyla hazırlanmış, TMMOB (Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği) tarafından 2 Cilt halinde yayımlanmıştır.

TÜV
SAARLAND

VDA

TÜV
SAARLAND

PG
DIN

TÜV
GERT

TÜV
EMC
SAARLAND

CE

GS

TÜV SAARLAND & ÜYS LTD. ŞTİ.

TÜRKİYE'DE SERTİFİKASYON VE DENETİM HİZMETLERİNE CE BELGELEME İŞLEMLERİNİ DE EKLEMİŞTİR

Bu kapsamda:

ISO 9001:2000

KALİTE YÖNETİM SİSTEMİ

ISO 14001

ÇEVRE YÖNETİM SİSTEMİ

OHSAS 18001

İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ YÖNETİM SİSTEMİ

ISO TS 16949

OTOMOTİV ENDÜSTRİSİ KALİTE YÖNETİM SİSTEMİ

HACCP

TEHLİKE ANALİZİ VE KRİTİK KONTROL NOKTALARI YÖNETİM SİSTEMİ

CE

AVRUPA BİRLİĞİ UYGUNLUK BELGESİ

Ürün ve sistem sertifikasyon denetimlerini kapsamaktadır.
Bu alanda İstanbul, Bursa ve Ankara ofisleri faaliyete devam etmektedir.

TÜV SAARLAND / ÜYS (ÜRÜN VE YÖNETİM SİSTEMLERİ LTD. ŞTİ.)

İSTANBUL ŞUBESİ

Karayolları Cad. Sakızlı Sokak No:10 Küçükyalı Maltepe/İSTANBUL
Tel: 0 216 489 56 62 E-Mail:tuvsaarland@yahoo.com

ANKARA ŞUBESİ

Bişkek Cad. 139/1 Emek/ANKARA
Tel: 0 312 212 40 63 E-Mail:tuvsaarland@yahoo.com

BURSA ŞUBESİ

Buttim B sokak 5.Kat No: 1444 BURSA
Tel: 0 224 211 42 08 E-Mail:tuvsaarland@yahoo.com

İhtiyaçlarınıza **cevap** verebiliyor mu?

Şimdiye kadar
ihtiyaçlarınız bu kadar
çok ve işlerinizi
yapıracak birlerini
bulmak bu kadar zor değildi
firmanız gelişti, büyüdü
İhtiyaçlarınızda çeşitlendi ve arttı
artık kurumsallaşmak zamanı...
markanız duyulsun, bilinsin,
serpilsin, gelişsin...
eğer 'bu beden artık
bu sikeli kaldırmıyor' diyorsanız,
eski reklamınıza
şimdiye kadar yaptıkları için
teşekkür edip
sizin tüm ihtiyaçlarınızı karşılayacak,
tam hizmet verebilecek
tecrübeli bir ajansla
çalışma vaktiniz
gelmiş demektir.

Meşrutiyet Cad.
Yücel İş Merk.
No:124 Kat:6
Beyoğlu/İstanbul
☎ 212 292 01 89
✉ info@eksenajans.com

Üç İmparatorluğun ROMA, BİZANS, OSMANLI' nın Hazineselerini Keşfetme Gezisi

7 Mayıs 2006 Sultanahmet Gezisi

Rehber Besbülent Şimşek eşliğinde sabah 10:00'da Ayasofya Müzesi önünde buluşan mezunlarımız, II. Mahmut'un, Abdülhamit'in, Abdülaziz'in, Sultan Ahmet'in ve Genç Osman'ın türbelerini, Sokullu Mehmet Paşa Camii, Firuzağa Camii,

Hipodrum, Sultanahmet Camii, Dikilitaş ve Topkapı Sarayını gezdiler. Öğle yemeğini turistik bir restaurant'ta yiyen katılımcılarımız derneğimizin organizasyonundan mutluluklarını ifade ederek yeni gezilerde buluşmak üzere günü tamamladılar.

11 Haziran 2006 Fener - Balat Gezisi

Rehber Besbülent Şimşek eşliğinde sabah 10:00'da Kadir Has Üniversitesi önünde buluşan mezunlarımız, Cibali Karakolu, Aya Nicholas Kilisesi, Rum - Ortodox Patrikhanesi, Dimitri Kandemir Evi, Rum Erkek Lisesi (Kırmızı Mektep), Kanlı Kilise (Moğol Kilisesi), Agora Meyhanesi, Balart Sanat Evi, Sveti Stefan (Bulgar Kilisesi), Balat Musevi Hastanesi, İvaz Efendi Camii, Blaherna Sarayı ve Ayazması, Anemas Zindanları'nı gezdiler.

Öğle yemeğinde Kumkapı'da balık yiyen mezunlarımız ve yakınları güzel bir gün geçirmenin keyfini yaşarak yeni gezilerde buluşmak üzere günü noktaladılar.

Kemal Şahin İTÜ'deydi

İTÜ Mezunlar Derneğinin organizasyonu ile Şahinler Holding Yönetim Kurulu Başkanı Kemal Şahin, 28 Kasım 2006 tarihinde İTÜ Maçka Yerleşkesi Mustafa Gediktaş konferans salonunda, İTÜ'lü öğrenciler ile buluştu.

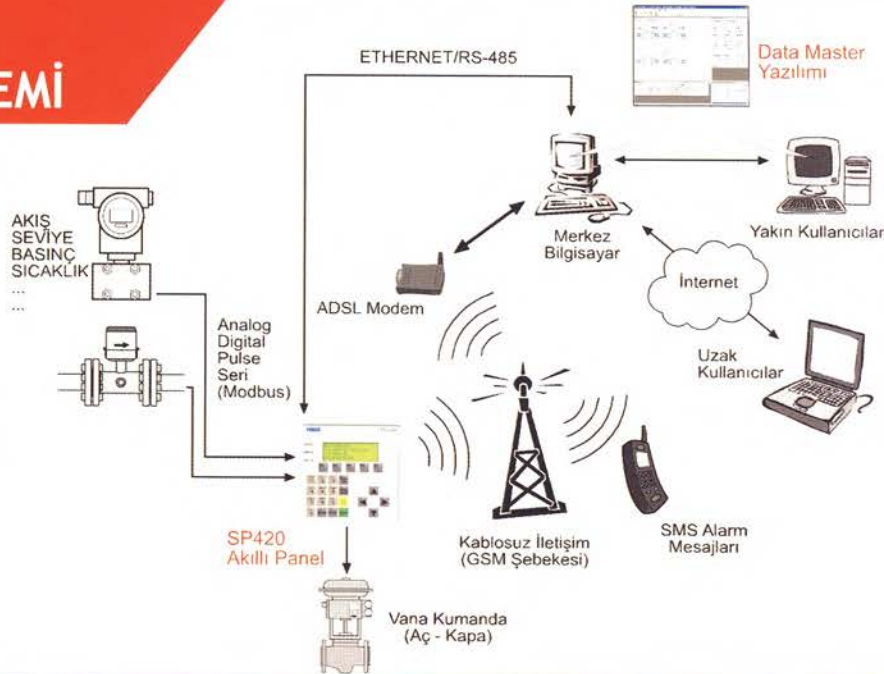
Deneyimlerini bir sunumla katılımcılara aktardığı toplantıya Rektör Sn. Prof. Dr. Faruk Karadoğan, İşletme Fakültesi dekanı Sn. Prof. Dr. Ahmet Fahri Özok'un, Tekstil ve Moda Tasarımı Fakültesi Dekanı Sn. Prof. Dr. Bülent Özipek'in de katıldığı toplantıya öğrencilerin ilgisi oldukça yüksekti. Konferans sonunda İTÜ Maçka sosyal tesislerinde öğle yemeğinde üniversite sanayi işbirliğinin önemi üzerinde duruldu. Üniversite sanayi işbirliği ile AR-GE alanlarının tespiti doğrultusunda görüşmelerin sürdürülmesine karar verildi.

ATIK SU VE İÇME SUYU İZLEME/FATURALAMA SİSTEMİ

Ergin Elektrik telemetri çözümleri ile atık su ve içme suyu abonelerinin deşarj ettiği veya tükettiği su miktarları, anlık debiler, su basıncı gibi değerler uzaktan sürekli izlenebilir, faturalama yapılabilir.

- Debimetre seçimi, temini ve montajı.
- Şirketimiz bünyesinde geliştirilmiş SP420 veri toplayıcıları ile debimetre bilgilerinin toplanıp cihaz hafızasında saklanması.
- Toplanan verilerin kablolu veya kablosuz yöntemlerle merkeze aktarımı.
- Şirketimiz bünyesinde geliştirilmiş DataMaster yazılımı sayesinde anlık tüketimi izleme, tüketim raporları alma ve faturalama.
- Tüm verilere internet üzerinden erişim.

İTÜ Mezunları 26 Kasım 2006 Pazar günü İTÜ Ayazağa Yerleşkesi'nde buluştu

Sabah saat 10:00'da Doğa Parkı gezisi yoğun bir katılımıla Dr. Nemci Aksoy'un rehberliğinde yapıldı. Petek Kahve'deki kahvaltıda bir araya gelen mezunlarımız ve yakınları bir yandan anılarını tazelerken bir yandanda güncel konular üzerinde bilgi alışverişinde bulundular.

Etkinliğimize katılan rektörümüz Sn. Prof. Dr. Faruk Karadoğan Üniversitemizin devam eden projeleri hakkında katılımcılara geniş açıklamalarda bulunmuş ve birlikte Ayazağa Yerleşkesinde devam eden projeler gezilmiştir.

İTÜ Mezunları Derneği Büyüyor

İçinde bulunduğumuz dönemde Yönetim Kurulunun aldığı karar gereği, ülkemiz genelindeki yaklaşık 50.000 mezunumuza ulaşmak ve birçok ilde yeniden teşkilatlanma çalışmalarına başlayabilmek için kurumlar bünyesinde görevli olan İTÜ Mezunlarının ad ve soyadları ile adres ve telefon numaralarının, derneğimize iletilmesi amacıyla başlayan, "ÜYE GELİŞTİRME PROJEMİZ" ilk sonuçlarını vermeye başladı. Tire'den, Muğla'ya, Şanlıurfa'dan, Adana'ya birçok ilden cevap almaya başladık.

Sizler de çevrenizdeki ve firmalarınızdaki mezunlarımızın bizimle iletişime geçmesini sağlayın, hep birlikte daha güçlü bir İTÜMD yaratalım.

Üye geliştirme projesinin ikinci ayağı yeni mezunlarımızı eksiksiz derneğimize kaydetmekti. Bu konuda 2006 mezuniyet döneminde de oldukça başarılı bir dönem geçirildi. İTÜMD bu mezuniyet

döneminde de 500'ü aşkın yeni mezunumuzun derneğe üye olmasını sağladı.

Bu arkadaşlarımızın adlarını mezun oldukları fakülterlere göre burada yer darlığından yayımlayamıyoruz. Aramıza yeni katılan arkadaşlarımıza buradan bir kez daha hoşgeldin diyor ve toplu listeyi web sitemizde yayınlıyoruz.

Derneğimizi daha aydınlık yarınlara taşıyabilmek, camiamıza layık olabilmek için daha fazla çaba sarfetmenin sorumluluğunun bilincindeyiz. Bu bağlamda farklı alternatif projeler üzerinde çalışmaktayız. Bu noktadan hareketle gelir getirici faaliyetlerimizi arttırmak için ilk aşamadan sanal mağazamızı etkinleştirelim dedik. İleriki sayfalarda sanal mağazamızdan temin edebileceğiniz ürünlerimizi bulacaksınız. Ziyaretlerinizi bekliyoruz.

İTÜ LOGOLU ÜRÜNLERE ULAŞMANIN EN HIZLI VE GÜVENİLİR YOLU

İTÜ Mezunlar Derneği Sanal Mağaza' da

Genişleyen ürün yelpazemizle birlikte karşınızdayız.
İster sevdiklerinize hediye olarak, isterseniz kendinize hatıra olarak alabileceğiniz hediyelik eşyalarımız ve gündelik hayatta rahatça kullanacağınız tekstil ürünlerimize garantialisveris.com güvencesiyle ulaşabilirsiniz.

İTÜ Mezunlar Derneği Sanal Mağazamızda

İTÜ logolu çok özel ürünleri bulabilir, online olarak sipariş yapabilirsiniz.
Ürünlerimize ulaşmak için

TIKLAMANIZ KAFİ...

YENİ ÜRÜNLERİMİZ!

İkili Ahşap Kalem Seti
Kurşun ve Tükenmez Kalem Seti
Organizer
Büyük Ahşap Saplı Şemsiye
Küçük Boy Katlanır Şemsiye
Şapka

SADETTİN KARAMEHMED 15. 04. 06

1900 yılında İstanbul'da doğan Sadedin Karamehmed orta öğrenimini İstanbul'da tamamladıktan sonra 1916 yılında girdiği Mühendis Meteb-i Alisi'nden 1922'de mezun oldu. Savaşın yeni çıkmış, Ankara Hükümeti'nin kendisi ile birlikte yeni mezun 15 kişiye gönderdiği mektup üzerine, Edirne'de mühendis muavini olarak ilk görevine başladı. İki yıl Nafia Vekaleti Karayolları'nda, üç yıl demiryolu inşaatında görev aldı, onbir yıl müteahhit yanında çalıştı. 1945 yılında Arı İnşaat A.Ş.'yi kurdu. Ereğli Limanı, Haydarpaşa Limanı, Adana Havaalanı, Almus Barajı ve Keban Derivasyon Tünelleri İnşaatını yaptı. 1979 yılına kadar aktif olarak iş hayatında yer aldı. İki çocuğu olan Sadettin Karamehmed 15 Nisan 2006 tarihinde aramızdan ayrıldı.

EŞREF DENİZHAN 10. 03. 06

1932 yılında İstanbul'da doğdu. 1954 yılında İTÜ İnşaat Fakültesinden Yüksek Mühendis olarak mezun oldu. Aynı yıl devam etmekte olduğu konservatuvar eğitimini yarıda bırakarak mühendis olarak çalışmaya başladı. Teknik yönetici, danışman olarak kamu sektöründe, özel sektörde üst düzey görevlerde bulundu. İTÜ Mezunlar Derneği Başkanlığı'nı yürütürken 10 Mart 2006 tarihinde aramızdan ayrıldı.

PELİN KÖZ 26. 03. 06

30/06/1979 yılında Gümüşhane'de doğan Pelin Köz İTÜ Kimya Metalurji Fakültesi Gıda Mühendisliği bölümünden 2002 yılında mezun olmuştu.

SEMİH ERGİN 10. 03. 06

1923 İstanbul doğumlu St. Joseph lisesini bitirdikten sonra İTÜ Makine Mühendisliği bölümünden 1948'de mezun olmuştu. İlk olarak Devlet Su İşlerinde bir müddet çalıştıktan sonra, Türkiye'nin çeşitli büyük inşaat firmalarında görev yapmıştı. En son Genel Müdürlüğünü sürdürdüğü Garanti İnşaat A.Ş. den emekli olmuştu ve THY Denetim Kurulu üyeliğinde görevlendirilmişti. Türkiye 4'lü takım Briç Şampiyonluğu vardır. İki kızı ve 3 kız torunu vardır.

UĞUR KÜÇÜK 19.12.2006

07 Eylül 1973 tarihinde Almanya'da doğan Uğur Küçük, 1991-1995 yılları arasında İTÜ Fizik Müh. bölümünde lisans, 1995-1998 yılları arasında aynı bölümde yüksek lisans eğitimini tamamlamıştı. 24.06.1997 tarihinden beri TÜBİTAK - Ulusal Metroloji Enstitüsü Optik Laboratuvarında araştırmacı olarak çalışmaktaydı. Uğur Küçük, TÜBİTAK-UME bünyesinde monokromatör tabanlı geçirgenlik, yansıma ve parlaklık gibi spektrofotometrik ölçümler konusunda bilimsel ve endüstriyel çalışmalar yürütmekteydi.

AHMET YİĞİN 12. 01. 2006

1971 yılında İTÜ Makina Fakültesinden mezun oldu. Roketsan'da çalıştı.

TENDERCRISP™

İçi yumuşak, dışı çıtır çıtır,
dev gibi tavuk göğsü!

Acı Severlere
Spicy Sos'lu

YENİ

TM & © 2008 Burger King Corporation. Tüm hakları saklıdır. Burger King markası ve ambleminin tek hak sahibidir.

EKONOMİK

KESİNTİSİZ

SESSİZ

GÜVENLİ

ÇEVRE DOSTU

aksa
JENERATÖR

ŞİMDİ DOĞAL ENERJİ İLE TANIŞMANIN TAM SIRASI!

Aksa
Doğalgazlı
Jeneratör

Aksa Jeneratör,
8 - 125 kVA aralığında doğalgazlı ve LPG'li jeneratörler, 125 kVA – 4400 kVA güç aralığındaki
kojenerasyon sistemlerine uygun gaz motorlu jeneratör grupları ile
enerjide sınırları aşıyor.

Minimum ses düzeyi, kesintisiz yakıt ikmali,
düşük egzost emisyon değerleri ve ekonomik yakıt sarfiyatı ile
ister konut ister fabrikada kullanın,
size sadece bu konforun keyfini çıkarmak kalıyor.

"Siz de Aksa Jeneratör'ü seçin, gerçek güçle tanışın."

Aksa Jeneratör Sanayi A.Ş.

Gülbahar Caddesi 1.Sokak 34212 Güneşli / İstanbul

Tel: 0212 478 66 66 Faks: 0212 657 55 04 E-mail: aksa@aksa.com.tr

www.aksa.com.tr